Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2266 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 15 august 1956

În numărul de AZI

Interviul acordat de tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ unui redactor al ziarului iugoslav „Politika"

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a acordat unui redactor al ziarului iugoslav „Politika" următorul interviu:

INTREBARE: R.P. Romînă se află într-un continuu proces de dezvoltare internă; care este importanța care se acordă descentralizării începute și luptei împotriva birocratismului? Ce rezultate s-au obținut în această direcție și care sînt perspectivele pentru viitor?

RASPUNS: Congresul al II-lea al P.M.R., care a avut loc în decembrie 1955, a acordat o deosebită însemnătate problemelor simplificării aparatului de stat și îmbunătățirii tuturor verigilor lui, întăririi legăturii lui cu masele și combaterii birocratismului sub toate aspectele sale.

In conformitate cu directivele congresului, plenara Comitetului Central al Partidului din martie 1956 a stabilit măsuri concrete cu privire la simplificarea și ieftinirea aparatului de stat, reducerea aparatului neproductiv din economie și suprimarea verigilor paralele sau inutile, înlăturarea centralismului excesiv care frînează activitatea sfaturilor populare.

Măsurile luate de guvern în acest sens se înfăptuiesc cu rezultate pozitive, apropiind aparatul de oamenii muncii și de unitățile economice și ușurînd rezolvarea operativă a problemelor legate de dezvoltarea economiei și de satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale populației.

In prezent se elaborează o serie de măsuri în vederea lărgirii atribuțiilor și competenței sfaturilor populare în domeniul economiei, culturii, precum și a îndrumării și sprijinirii tuturor organelor locale de stat. Aceste măsuri sînt menite să ducă la creșterea inițiativei sfaturilor populare, la mai buna valorificare a resurselor și posibilităților locale și la antrenarea celor mai largi mase ale populației de la orașe și sate în activitatea obștească și economică.

Un rol esențial în îmbunătățirea aparatului de stat îl au organizațiile de partid. Organele de partid acordă o atenție sporită acestei sarcini de mare însemnătate, veghează cu sprijinul activ al oamenilor muncii, ca organele de stat să-și desfășoare activitatea în conformitate cu politica partidului și cu interesele poporului, pe linia înfăptuirii consecvente și continue dezvoltări a democrației socialiste, combat diferitele manifestări birocratice.

INTREBARE: Cum este sprijinită inițiativa maselor populare în construcția economică, în procesul continuu al democratizării, în viața politică și culturală?

RASPUNS: Intreaga activitate a statului nostru se bazează pe stimularea și dezvoltarea inițiativei creatoare a maselor în toate domeniile construcției economice. In aceasta își găsesc izvorul succesele obținute de poporul romîn în opera de făurire a bazei economice a socialismului și în îndeplinirea înainte de termen a primului plan cincinal.

Un rol hotărîtor în stimularea inițiativei oamenilor muncii în construcția economică revine organizațiilor de partid. Avînd dreptul de control asupra activității conducerii administrative a întreprinderilor, organizațiile de partid luptă în fruntea maselor de muncitori, pentru extinderea experienței avansate a fruntașilor în producție, pentru aplicarea propunerilor făcute de inovatori și raționalizatori, stimulează critica de jos, combat lipsa de atenție față de propunerile și sugestiile oamenilor muncii, față de nevoile lor. La sate, organizațiile de partid desfășoară o largă activitate de mobilizare și de educare a maselor largi ale țărănimii în vederea dezvoltării sectorului socialist al agriculturii și sporirii producției agricole.

In același timp, presa, exponentă a politicii partidului, desfășoară o largă activitate ca tribună a inițiativei creatoare a maselor și a criticii de jos, îndreptată împotriva oricăror manifestări birocratice și a lipsurilor care stau în calea mersului nostru înainte.

Un mare rol în sprijinirea inițiativei maselor populare în construcția economică îl au sindicatele noastre cu cele 2.600.000 membri ai lor. Ele au acumulat o experiență prețioasă în organizarea întrecerii socialiste. Cu toate că pe acest tărîm mai există manifestări de formalism, întrecerea socialistă se afirmă tot mai mult ca o puternică pîrghie a dezvoltării inițiativei creatoare a maselor.

Sindicatele au un mare rol în dezvoltarea și definitivarea sarcinilor de plan ale întreprinderilor, în îmbunătățirea procesului de producție și a condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, în controlul asupra îndeplinirii de către conducerea întreprinderilor a obligațiilor pe care și le-a asumat prin contractul colectiv. Ele organizează consfătuirile de producție în cadrul cărora muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii își spun cuvîntul în problemele activității întreprinderilor, veghează la traducerea în viață a propunerilor și observațiilor critice făcute de aceștia.

Sindicatele antrenează pe oamenii muncii la exercitarea controlului obștesc în domeniul comerțului.

Totodată ele desfășoară, cu participarea activă a maselor, o vastă activitate cultural-educativă și sportivă în întreprinderi, conduc și dezvoltă rețeaua de cluburi muncitorești și complexe sportive.

Sindicatele mînuiesc fondurile asigurărilor sociale de stat, asigură odihna oamenilor muncii în case de odihnă și sanatorii, organizează tabere de odihnă pentru copii, controlează și sprijină căminele și creșele.

In opera de dezvoltare a democrației socialiste, un rol de căpetenie îl au sfaturile populare. In activitatea acestora participă nemijlocit în afară de cei peste 134.000 de deputați, alte sute de mii de oameni ai muncii, care fac parte din comisiile permanente ale sfaturilor și din comitetele cetățenești, comisiile de femei și așa mai departe.

Alegerile pentru sfaturile populare locale care au avut loc în martie a.c., au contribuit în mod simțitor la îmbunătățirea activității sfaturilor populare și la întărirea legăturii lor cu masele. In cadrul campaniei electorale au avut loc mai multe zeci de mii de adunări publice și întîlniri ale candidaților cu alegătorii, care s-au desfășurat într-un spirit de critică constructivă și în cadrul cărora oamenii muncii au făcut nenumărate propuneri, dintre care o parte au și fost puse în aplicare.

Urmărind îmbunătățirea activității sfaturilor, partidul se preocupă permanent de sporirea capacității lor de a rezolva cu spirit de inițiativă problemele locale atrăgînd în măsură tot mai largă masele populare la conducerea treburilor obștești.

INTREBARE: Ce măsuri se iau în R.P.R. în scopul înlăturării urmărilor negative ale cultului personalității?

RASPUNS: Problema înlăturării urmărilor negative ale cultului personalității a format obiectul lucrărilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din martie a.c., în care delegația Partidului Muncitoresc Romîn la cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. a prezentat o dare de seamă asupra lucrărilor congresului.

Hotărîrile plenarei cu privire la însemnătatea lucrărilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și la învățămintele ce se desprind pentru partidul nostru au fost larg dezbătute în cursul lunilor aprilie-iulie în întregul partid. Această dezbatere a decurs cu participarea deosebit de activă a masei de membri ai partidului și a demonstrat creșterea nivelului ideologic al membrilor de partid și înaltul lor simț de răspundere.

Partidul nostru privește lupta pentru înlăturarea urmărilor negative ale cultului personalității nu ca o campanie, ci ca o activitate permanentă pentru dezvoltarea democrației interne de partid, aplicarea consecventă a normelor leniniste ale vieții de partid în activitatea tuturor organelor și organizațiilor partidului.

O deosebită atenție acordă partidul nostru aplicării principiului leninist al conducerii colective. Partidul arată membrilor partidului, masei largi a oamenilor muncii, că nici un conducător, oricare ar fi meritele sale, nu se poate ridica deasupra partidului, nu poate umbri rolul poporului ca făuritor al istoriei, că izvorul forței și invincibilității partidului, chezășia adoptării unor hotărîri juste constă în dezvoltarea colegialității în munca de partid, în discutarea și elaborarea în comun a hotărîrilor.

Activitatea sistematică, perseverentă, desfășurată de organizațiile partidului nostru în vederea în-

(Continuare în pag. 4-a)

Vizita în R. P. R. a tovarășului Otto Grotewohl

La invitația Comitetului Central al P.M.R. și al guvernului R.P.R. își petrece concediul în țara noastră președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, tovarășul Otto Grotewohl cu soția. Cu acest prilej oaspeții au vizitat o serie de întreprinderi, șantiere de construcții, locuri pitorești ale țării. Însoțit de tov. Gh. Hossu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., tov. O. Grotewohl a vizitat schela Boldești, uzina de utilaj petrolifer „1 Mai" și Rafinăria nr. 1 din Ploești. Explicațiile au fost date de tov. I. Dumitru, ministrul Industriei Petrolului și un grup de specialiști.

Tovarășul O. Grotewohl a plecat după aceea spre Bicaz unde a vizitat șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin", Cheile Bicazului și Lacul Roșu. La Piatra Neamț, tov. O. Grotewohl s-a interesat îndeaproape de munca sfaturilor populare și de felul cum sînt alese organele puterii locale de stat.

In orașul Roman, oaspeții au vizitat șantierul laminorului, fabrica de cărămidă și întreprinderea Metalurgică de Stat, unde au discutat cu muncitorii, inginerii și conducătorii fabricilor.

După vizita în orașul Roman, tovarășul Grotewohl și soția au vizitat orașul Galați și au făcut o călătorie pe Dunăre cu vaporul „Nicolae Bălcescu". In Delta Dunării, oaspeții au vizitat instalațiile de recoltare și transportare a stufului de pe grindurile Rusca și Maliuc. Explicații cu privire la exploatarea stufului și a valorificării acestei importante bogății a țării au fost date de tov. Mihail Florescu, ministrul Industriei Chimice și de specialiști. După o plimbare cu șalupa pe lacul Matița, tovarășul O. Grotewohl s-a îndreptat spre Giurgiu unde a vizitat Podul Prieteniei de peste Dunăre.

In întreprinderi și pe șantiere, tovarășul O. Grotewohl s-a întreținut cordial cu muncitorii și specialiștii, s-a interesat îndeaproape de condițiile de muncă și de viață ale oamenilor muncii din țara noastră. Pretutindeni oamenii muncii au întîmpinat pe primul ministru al R.D. Germane cu multă căldură și simpatie, manifestîndu-și sentimentele de prietenie pentru poporul german.

Spectacol de gală al echipelor artistice sindicale fruntașe

Consiliul Central al Sindicatelor a organizat marți seara la Teatrul C.C.S. un spectacol de gală dat de cercurile artistice fruntașe în cel de al 4-lea Concurs pe țară al artiștilor amatori din sindicate.

Au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Șt. Voitec, M. Mujic, I. Pas, Ghizela Vass, P. Niculescu-Mizil, C. Doncea, Marin Stancu, Liuba Chișinevschi, C. Prisnea, membri ai Prezidiului C.C.S. și ai C.C. ale sindicatelor, oameni de artă și cultură, reprezentanți ai presei, precum și un public numeros.

La spectacolul de gală au asistat membri ai corpului diplomatic.

Spectacolul de gală dat de cercurile artistice fruntașe din sindicate s-a bucurat de un deosebit succes. (Agerpres)

Fruntașii recoltelor bogate, primii la predarea cotelor

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Spre uimirea tuturor țăranilor muncitori din comuna Radovan, raionul Segarcea țăranul muncitor Chirea Iordache Dumitru, cunoscut ca fruntaș al recoltelor mari a obținut și anul acesta o bogată recoltă de grîu. De pe suprafața de 3 hectare însămînțată cu grîu, el a obținut 5000 kg. boabe grîu. După terminarea treierișului prima lui grijă a fost achitarea cotelor către stat. In fața delegatului de batoză și a celorlalți membri din ceată, el a cîntărit 2238 kg. grîu și a plecat cu ele să le predea la baza de recepție din Sălcuța. In Radovan el nu e singurul fruntaș al recoltelor bogate care imediat după terminarea treierișului își achită obligațiile către stat. In aceeași zi cu Chirea Iordache Dumitru și-au predat cotele și țăranii muncitori Marin I. Pîrta, Constantin Militaru și încă mulți alții. Pînă în prezent majoritatea celor din comună care au terminat treierișul și-au și achitat cotele către stat.

UN FIERBINTE SALUT „SCÎNTEII"

Cu prilejul glorioasei aniversări — 25 de ani de la apariția primului număr al „Scînteii" — colectivul redacțional al „Scînteii tineretului" trimite un cald salut redacției organului C.C. al P.M.R.

Exemplul luminos al luptei de un sfert de veac a „Scînteii" pentru cauza partidului comuniștilor, pentru cauza fericirii poporului muncitor este un îndemn luminos la muncă rodnică pentru întreaga noastră presă comunistă.

„Scînteia tineretului" a învățat și învață mereu de la „Scînteia" să militeze cu pasiune pentru mărețele idei ale comunismului, pentru mobilizarea tinerei generații la opera de construire a socialismului în Republica Populară Romînă.

Urăm redacției „Scînteii" noi și mari succese în munca și lupta pentru făurirea unui viitor socialist.

Colectivul redacțional al ziarului „Scînteia tineretului"

Cu brigada noastră volantă din nou la drum

Dragi cititori, brigada noastră a pornit din nou, străbătînd cîmpii, orașe și sate spre a vă povesti în cuvinte și imagini despre tot ce a văzut, despre tot ce a determinat-o să se oprească în drumul ei.

Dar, poate pentru început doriți să faceți cunoștință cu brigada noastră. V-o prezentăm: o motocicletă cu ataș, pe care o îndrăgim și care a primit și un nume — Margareta. De ce așa și nu altfel nu v-am putea spune. Deci, Margareta, un reporter cu inimă vitează și cu rinichi de fier, netemător la hurducăturile șoselelor. Al doilea personagiu: un fotoreporter, în același timp șoferul caravanei noastre, treabă pentru care a primit și el un nume. Ii spunem simplu „Motofoto"! Al treilea membru: reporterul!...

Și acum, după ce sperăm că v-ați familiarizat suficient cu brigada noastră, vă invităm la drum.

Nici un sfert de ceas și am trecut de ultimele case ale bătrînului București; lăsăm în urmă Chitila, Tărtășești, Bildana, care încă mai respiră apropierea marelui oraș, și încet, încet, gradat pe fiecare kilometru ce-l parcurgem, încep să apară ceea ce numim culoare locală; fete în frumoase ii țesute cu măiestrie, care încărcate cu snopi mari și boabe grele în drum spre arii. Ba chiar și aerul ce-l respirăm pare mai pur și e încărcat cu miresmele fînețelor din apropiere.

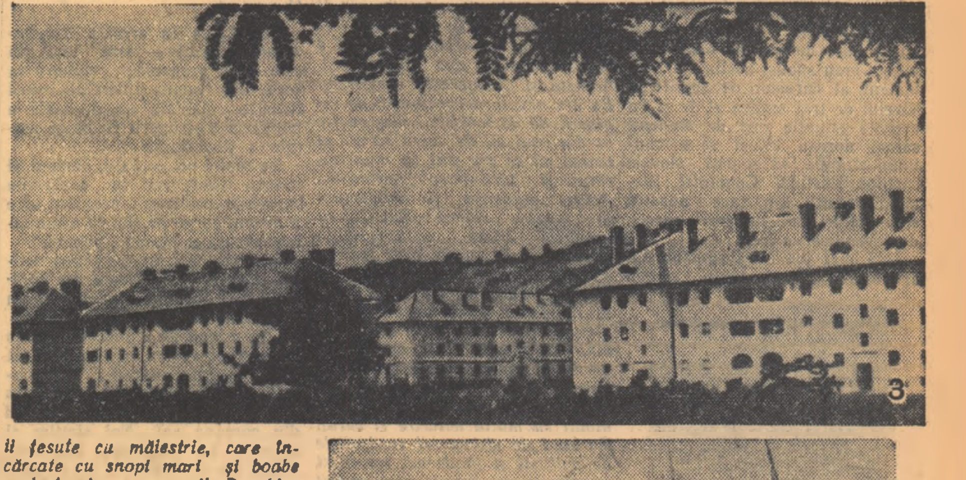
E cald, soarele arde neîndurător șoseaua topind asfaltul și deocamdată ne trecem timpul numărînd puzderia de case noi din cărămidă, cu fundații de beton ce apar ca florile timide de-a lungul drumului. Pomii care străjuiesc șoseaua, ornați cu albe gulere ca halbele de bere, sînt de la un timp foarte apropiați, masivi și în ei au ceva majestuos făcîndu-te să te gîndești la sute de ani în urmă. Sînt plopi străvechi, cu trunchiul gros, de cinci oameni cu brațele întinse abia îi pot cuprinde, cu scorburi arse de arșiță și de vreme și fără voie gîndu-ți aleargă înapoi scornind din depărtați ani povești cu smei înaripați și Ilene Cosînzene. „Motofoto" ne trezește din visare. A și trecut peste șanțul nu prea adînc al șoselii, a așezat de-a latul motocicleta noastră în fața unuia din cei mai falnici plopi și-și țăcănește aparatul. Astfel, ne lămurește el, va fi mai clar pentru cititorii noștri dimensiunile gigantice ale pomului (foto 1). Vasilică, băiețașul ce-l vedeți în fotografie, s-a oprit și el să privească doar, doar o vedea unde se termină plopul.

Și iar încep să zboare kilometri; încercăm să cîntăm o melodie. Și drumul e parcă mai plăcut. Nu mult după aceea, în dreapta noastră o firmă roșie, vopsită proaspăt, cu litere albe, atîrnată sus între doi stîlpi, ne face să oprim pentru a doua oară. E aria G.A.C. „Ilie Pintilie". Cineva ne iese înainte. Aflăm că-i președintele gospodăriei.

— Bucuroși de oaspeți tovarășe președinte? — întrebăm noi.

— Dar cum se poate altfel, ne-o întoarce el. E prima zi de treieriș și-i zi de sărbătoare! I-a priviți aci.

Și prin mîinile lui mari și bătătorite se scurg boabele aurii de grîu. Iar fața îi e numai zîmbet... Tot aci am cunoscut-o și pe Gheorghița Vasilescu. E și ea colectivistă. Are doar 16 ani e tare mărunțică, dar de muncit muncește în rînd cu toți, ba e chiar fruntașă. Snopii sînt de două ori mai mari ca ea și Ion Danciu s-a oferit să-i ajute, mai ales că fata este tare drăguță (foto 2). Dar ea nici n-a vrut să audă. L-a răsplătit totuși cu un zîmbet pentru bunăvoință.

Dar pentru că într-o asemenea zi plină colectiviștii nu prea au timp de vorbă, ne luăm rămas bun urîndu-le la toți spor bun la treabă.

Mai erau cîțiva kilometri pînă la Pitești, cînd o barieră lăsată ne opri parcă anume ca să putem să privim un minunat cartier muncitoresc cu clădiri albe, cu balcoane largi și peste tot flori la ferestre. Sînt blocurile aparținînd muncitorilor uzinei metalurgice „Vasile Tudose" din Colibași (foto 3). Dar iată, dintr-un bloc iese cineva și trece pe lîngă noi. Și pentru că bariera era tot lăsată am stat puțin de vorbă. Era electricianul Teodoru Simion și am aflat că de curînd primise apartament în blocurile pentru familiști.

Din nou la drum. De astă dată să poposim...

...PRINTRE SONDE — FLORI ȘI SONDORIȚE

Cînd ai în față o fată înaltă, cu mijloc subțire și mlădios, cu ochi căprui sub niște sprîncene frumos arcuite, care în timp ce-ți vorbește mîngîie petalele unei flori din răzorul de lîngă ea și-și potrivește cochet băsmăluța galbenă care-i protejează părul de praf, e evident că nu poți crede nici în ruptul capului că e sondoriță.

Extragerea petrolului e socotită doar drept un lucru greu. Sondele n-au acoperiș, deși funcționează pe orice vreme, iar petrolul e ca un cal nărăvaș. Trebuie să-l strîngi serios cu chinga, dacă nu vrei să te arunce. O mică nebăgare de seamă, o scînteie și catastrofa e aproape. Aici e nevoie de forță, de pricepere și experiență. Privești mîinile acestea care mîngîie flori și umbra tremurîndă a genelor pe obraji și încă o dată îți spui că aceste însușiri nu pot exista în acest trup subțirel de fată. Și totuși...

★

Amurgul așternuse umbre trandafirii pe văile albite de zăpada ce căzuse din belșug în iarna aceasta. Parcul fetelor — e vorba de un parc de 14 sonde — era cufundat în liniște. In ghereta de adăpost Elena Enache își făcea în gînd un mic bilanț al zilei, cînd telefonul zbîrnîi strident, întrerupîndu-i gîndul.

— Cum? Sonda 204 nu mai funcționează? Bine, voi vedea ce-i de făcut.

Fără să stea prea mult pe gînduri și-a strîns mai bine nodul basmalei și haina în jurul trupului și a ieșit.

Soarele dispăruse dincolo de zare și frigul se făcea simțit acum mai mult ca-n timpul zilei. Gerul îi înțepa obrajii și-i anchiloza degetele mîinilor, iar picioarele se cufundau în zăpada moale făcîndu-i mersul anevoios. S-a așternut la drum voinicește și după vreo oră de mers a ajuns la sonda nr. 204.

Ca un medic chemat de urgență la căpătîiul unui bolnav, cu calm și pricepere, Elena a examinat sonda și i-a pus diagnosticul. Era clar: sonda se înfundase în nisip și dacă nu era degrabă curățită s-ar fi astupat complect. Deci nu era timp de gîndit. Cu mîna sigură a închis ventilul ca să oprească sonda. Presiunea era foarte mare. A închis ventilul principal și linia de amestec și a scos presiunea pe cana. Luase toate măsurile ca să poată umbla la melc, deși se temea din pricina presiunii. Intradevăr, cînd a desfăcut șurubul presiunea a asvîrlit melcul tocmai în vîrful sondei. Cu mii de precauții a desfăcu duza care era plină de nisip, a curățit-o bine și a montat-o la loc. După această intervenție sonda a început să funcționeze din nou.

Medicul își făcuse datoria cum trebuie. Pulsul sondei o dovedea. Și nu a fost ușor. Mîinile înghețate au lucrat totuși cu multă precizie, ochii îi lăcrimau din pricina încordării. Acum putea însă să sufle în palmă liniștită, să răsufle ușurată. Sonda mergea.

La întoarcere, drumul a fost parcă mai lung, iar pomii, cu crengile lor negre răsfirate în întuneric, păreau niște monștri hidoși. Cînd s-a dus nici nu i-a luat în seamă. Abia acum îi vedea. Și sudoarea de pe spate i se răci dintr-o dată. Parcă și frigul e mai pătrunzător. Dar nu-i nimic. Acasă e cald. Principalul e că sonda 204 funcționează. Schimbul de dimineață nici n-o să bănuiască ce s-a întîmplat...

★

Ploua. O ploaie de vară cu stropi mari și grei, cu descărcări electrice din belșug. De pe prispa casei Elena privea îngrijorată fulgerele ce brăzdau cerul, dar mai ales trăznetele care cădeau din cînd în cînd pe vîrfurile dealurilor din apropiere. Știa ea bine ce înseamnă o scînteie în preajma sondelor. Deodată un bubuit scurt răsună și imediat după aceea din direcția unde se afla parcul o pălălaie de flăcări se ridică luminînd împrejur.

Fără să vrea, Elena scoase un țipăt ușor. Se îmbrăcă în fugă și alergă într-un suflet pînă la parc. Fetele din schimb își pierduseră capul. Un incendiu la sondă nu-i de loc o glumă.

— Ei, ce stați? Tu, Eugenia, stai la telefon și dacă vezi că noi

(Continuare în pag. 3-a)

UN BRIGADIER DESCOPERĂ DELTA

Scrisori de pe șantierele tineretului

Gîndul zboară ca și șalupa asta, înghițind depărtările. Ce bine-i cînd zboară gîndul! Pe lîngă tine trece un vas italienesc și gîndul pleacă cu el spre o vale însorită, plină cu portocali. O chitară picură parcă flori de lămîiță.

Aici la bifurcare vezi un far. Gîndul te duce spre fiorduri înghețate. Faruri puternice stau de strajă în ceață și-ți arată pericolul stîncilor ascuțite. Gîndul îți plutește peste țărmuri stîncoase, peste păduri nordice. Iți apar tăceri albe și poieni micuțe cu iarbă grea și mătăsoasă. Intr-un luminiș vezi un om. Duce un coș cu conuri de brad. E Edward Grieg. Auzi întîi o unduire. E o vioară. Apoi două, zece, o sută și iar una singură. Compozitorul te ia de mînă și-ți arată țara lui. Toate le vezi: tînguirea valurilor, cețurilor, apele înspumate, florile mici și catifelate, brazii nemișcați sub poveri albe, oamenii cu ochi albaștri.

Muzica a încetat. Lîngă tine mai este fata cu ochii albaștri, dar muzica? A, uite, am ajuns, motorul șalupei s-a oprit.

— Stăm mult? Ce-i aici?

— Tulcea.

Un ecou îndepărtat al simfoniei îți stăruie în urechi, dar ochii îți cată agitați în jur. Ce desiș de catarge, cîte coșuri?! Uite orașul: pare un semicerc. Il domină o stîncă.

Fata de lîngă tine te trage încet de mînecă.

— Mai visezi?

— Nu...

— Să coborîm.

Și ea-i din Suceava. Ați venit împreună să lucrați pe un șantier. Undeva, aici, în Deltă.

Pînă seara cercetezi portul și orașul. Iți apar străzi pietruite drepte, cu case moderne, dar și uliți întortochiate cu aspect oriental. In port o forfotă mare. Se descarcă, se încarcă, țipă sirenele. Uite și un pictor. Abia schițează și din mîzgăleala de culori te vezi numai tu care ai stat colo, lîngă teiul cel mare.

Dar ăsta cine-i? Pe lîngă voi trece un bătrîn. Poartă cizme largi din care ies niște pantaloni de catifea. Și pantalonii tot largi. Cămașa de stambă care dă pe dinafară e strînsă la mijloc cu un șnur de lînă. Iar peste cămașă, o haină încrețită la margini. Pe cap — o, asta-i prea de tot — poartă o căciulă.

Rîsul tău e molipsitor pentru ceilalți. Voi, în salopetele voastre de vară, vă coaceți, iar moșul, cu căciulă!

— E un lipovean — vă face semn marinarul de pe șalupă.

După masa de seară comandantul vă invită la dormitor. Ai mai dormit vreodată în mijlocul unei ape? Nu. Pentru prima oară te urci în patul unei cabine de vas. Incerci cu mîna așternutul. Te rușinezi. Dar de ce? Și ceilalți fac la fel. E moale, are saltea.

Deschizi geamul rotund de deasupra și pui mîinile sub cap. O boare răcoroasă pătrunde în cabină. Dormi? Încă nu. Ai un simțămînt nou. Parcă ai fi mic, iar bunica te leagănă încet, murmurînd un cîntec. Pe bunică o acompaniază și orchestra? Auzi un corn! Ba nu, e o sirenă de vas. Seamănă cu cornul orchestrei lui Grieg? Da de unde, e chiar al unei orchestre de aici de pe Dunăre. Mîine doar pleci în Deltă.

...Plecăm. Ne-am urcat cu toții pe puntea șalupei. Am luat cu noi aparatul de radio, patefonul, mingile, muzicuțele, toate pachetele. Le-a adus de la București pentru tabără comandantul.

Te-ai așezat la provă. Iți place cum botul șalupei despică apa. Ți se pare că prova apucă valurile, le amplifică și apoi le dă drumul la distanțe egale pe lîngă pupă către mal. Apar satele pescărești. Valurile stîrnite de șalupă joacă lotcile legate de sălcii.

De cînd Dunărea se bifurcă, Sulina curge între două perdele de verdeață. După o oră de mers șalupa acostează. Ce-i cu vaporul ăsta mare? Aici vei mînca și dormi. Vei avea patul care l-ai avut și la Tulcea, iar prin geamul rotund vei simți aceeași briză plăcută și vei privi stelele cerești. Ce înălțime o fi avînd vaporul? Și uite, sus, deasupra cabinelor e o punte acoperită cu pînză. Ce plăcut va fi să stai acolo în orele de odihnă și să citești...

Dar iată șantierul. Sări pe țărm. E pămîntul Deltei. In jur sînt cîteva clădiri și cîteva mașini. Brigadierii mai vechi — veniți cu o săptămînă înainte — te înconjoară. Vor poate să facă puțin haz fiindcă n-ai știut să pui boneta pe o sprînceană.

Acum, gîndul nu-ți mai zboară departe. Ochii ți se opresc rînd pe rînd la cîte un lucru înconjurător.

Șeful șantierului explică lucrarea. Dincolo, în fund, vezi o mlaștină. Dar cînd va fi aici digul, acolo va crește stuf înalt. In fiecare an apele Dunării se revarsă pe suprafața Deltei și rămîn acolo făcînd ca recoltarea stufului să fie posibilă doar de la mijlocul tulpinei. Cît se pierde? Încerci să evaluezi singur pagubele.

Incepi să-ți dai seama că ești aidoma lui Robinson pe insula sa. Totul va fi făcut de mîna ta și a tovarășilor tăi. Lui Robinson îi lipseau însă uneltele și mașinile, pe cînd tu ai de toate. Vei ridica aici un dig, apoi o platformă pentru depozitarea materialului, iar un dig, apoi un drum. La capăt vei construi un stăvilar de admisie. Prin el primăvara va pătrunde apa pe insulă. Da, insulă, căci Rusca, pe care te-ai așezat, este înconjurată din toate părțile de apă. Așadar, vei lăsa să curgă apă doar atît cît vei avea nevoie pentru creșterea stufului și apoi vei închide stăvilarul. Dunărea poate să crească cît va pofti. Stuful se va înălța înalt și drept. In toamnă va fi recoltat direct de la rădăcină și depozitat aici pe platformă. Cît stuf va fi!? Și ce nu se face din el? Inginerul ți-a spus că în Germania din stuf se fac mase plastice. Din stuf faci o caroserie de automobil, papuci de casă și un caiet pentru fratele tău mai mic.

Pădurea de stuf care va crește aici nu-i mai frumoasă ca pădurea nordică de brazi. Dar la pădurea de aici nu trebuie să te mai duci cu gîndul, ai s-o vezi curînd. E frumos să visezi, dar parcă-i mai frumos să vezi.

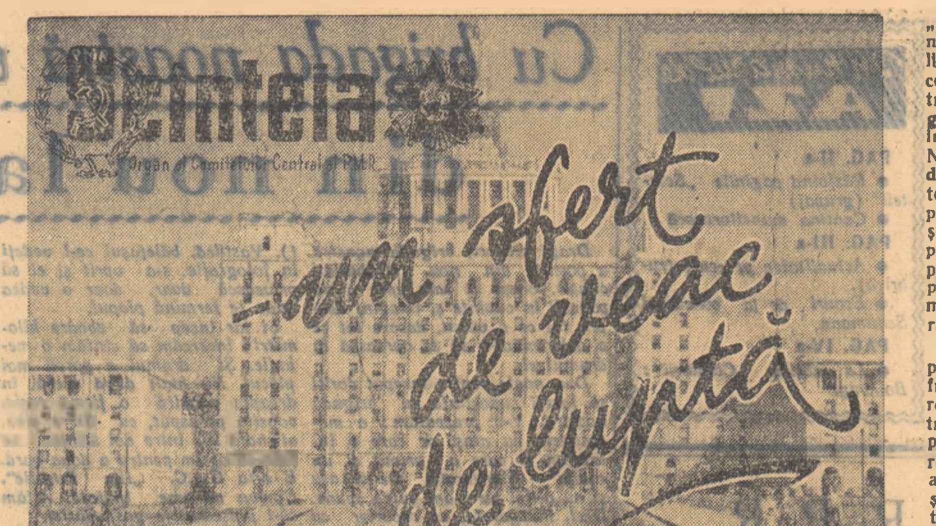
(Continuare în pag. 3-a)

Am pășit zilele trecute pragul Arhivelor Institutului de Istorie a Partidului de pe lingă C.C. al P.M.R. și ne-am adresat conducerii acestor arhive.

— Dorim, tovarăși, să răsfoim pentru cititorii noștri colecția „Scînteii" ilegale...

Am deschis prima mapă „SCINTEIA" — ANUL I — 1931. Deasupra, primul număr ilegal — 15 AUGUST 1931. Te cuprinde o emoție puternică atunci cînd privești filele trase la șapirograf, puțin îngălbenite de vreme. Și gîndul nostru aleargă la ziua aceea de august de acum 25 de ani, la greutățile de neînchipuit care au stat în calea apariției „Scînteii" noastre dragi — în anii ilegalității.

„Scînteia" era urmărită cu sălbăticie de zbirii Siguranței, care făceau tot ce le stătea în putință pentru a o distruge, pentru a-i opri apariția. Zeci și zeci de redactori, corespondenți, tipografi și răspînditori ai „Scînteii" au fost arestați, schingiuiți și condamnați la ani grei de ocnă. Dar cu riscul libertății și uneori chiar cu riscul vieții ei și-au dus la îndeplinire sarcina de cinste. „Scînteia" ilegală apărea mereu mai combativă, mai necruțătoare față de dușmanii poporului muncitor.

Răsfoind numerele ziarului din cei 13 ani de ilegalitate precum și cele de după 23 August 1944 vezi limpede că lupta „Scînteii" a fost și este o parte din lupta partidului pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc.

In anii de cruntă ilegalitate „Scînteia" a ținut sus steagul luptei împotriva exploatării burghezo-moșierești și a fost o tribună curajoasă de demascare a uneltirilor criminale antisovietice.

De la 23 August și pînă azi „Scînteia" a luptat cu dîrzenie pentru cucerirea și consolidarea libertăților democratice, pentru transformarea patriei noastre dintr-o țară agrară înapoiată, într-un stat industrial agrar înaintat, liber. Nu există rînd în „Scînteia" din care să nu respire dragostea și grija partidului pentru poporul nostru muncitor. Mereu și mereu, prin fiecare articol, prin fiecare corespondență publicată, „Scînteia" a militat pentru interesele oamenilor muncii, pentru cauza și aspirațiile clasei muncitoare.

Cu deosebită atenție s-a aplecat mereu „Scînteia" la frămîntările și cerințele tinerei generații din patria noastră. In paginile „Scînteii" din primele numere trase la șapirograf și pînă la numărul de astăzi se oglindește dragostea și sprijinul cu adevărat părintesc pe care partidul îl dă tineretului.

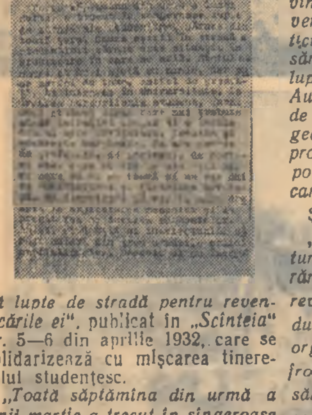
Tocmai despre aceasta vrem să vă vorbim astăzi, dragi cititori; vă invităm deci să răsfoim împreună pagini din „Scînteia" și să citim cîteva din materialele acesteia pentru și despre tineret.

Răsfoind paginile „Scînteii"

1932 — Luptele studențimii sărace

Aprilie 1932... Cumplita criză economică ce zguduia din temelie întregul sistem capitalist continua... Sute de mii de oameni ai muncii erau supuși bestialului tratament al curbelor de sacrificiu. Nivelul de trai scădea zi de zi. In această situație zeci de studenți săraci doreau totuși să-și continue studiile, să soarbă slovele cărților. Partidul Comunist, oamenii muncii din țara noastră sînt alături de studenții săraci, de revendicările lor.

Iată mai jos un fragment din articolul: *„Studențimea săracă dă lupte de stradă pentru revendicările ei"*, publicat în *„Scînteia"* nr. 5—6 din aprilie 1932, care se solidarizează cu mișcarea tineretului studențesc.

„Toată săptămîna din urmă a lunii martie a trecut în singeroase lupte de stradă ale studențimii sărace din toată țara. Cauza ieșirii în stradă a studențimii este situația îngrozitoare în care se află. Statul nu numai că nu-i ajută cu nimic dar pune astfel de taxe, astfel de greutăți la intrarea în Universitate, la urmarea cursurilor, la examene, încît unui student sărac care mai trebuie să se întrețină singur, îi e închis drumul spre învățătură. Aceasta și urmărește burghezia. Ea are nevoie de profesori, de ingineri, de doctori etc., care să fie os din osul ei, de care să nu se teamă că se vor uni cu muncitorimea și țărănimea nevoiașă... Astăzi studenții și intelectualii săraci suferă din greu urmările crizei capitalismului. De aceea ei au început să se apropie de masele exploatate pentru ca alături de ele să ia parte la luptele comune împotriva regimului capitalist. Asta nu-i convine burgheziei. De aceea guvernul a răspuns cu atita sălbăticie la demonstrațiile studențimii sărace.... Studenții săraci au luptat cu multă hotărîre și curaj. Au rupt de cîteva ori cordoanele de polițiști și jandarmi, au spart geamurile la Senat, au bătut procurori, ofițeri și pe prefectul poliției din București, au ars o camionetă a poliției..."

Și, articolul continua:

„Locul studenților săraci e alături de clasa muncitoare și de țărănimea nevoiașă. Lupta pentru revendicările sale n-o va putea duce cu succes decît clădindu-și organizația sa revoluționară de front unic al întregii studențimi sărace, fără deosebire de naționalitate și în deplină solidaritate cu organizațiile revoluționare și cu luptele maselor producătoare..."

Rînduri despre și pentru tineret

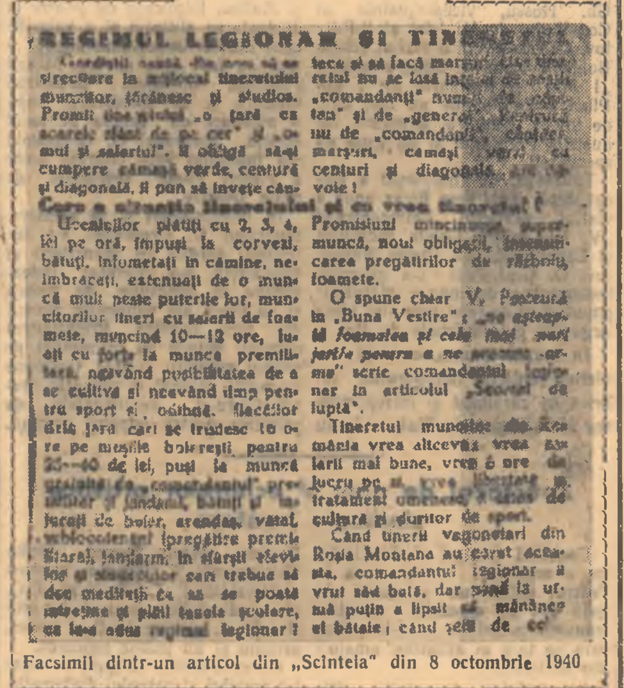
„Noi sîntem mulți..."

Recrutarea în armata burghezo-moșierească — iată una din cele mai groaznice chinuri la care era supus tineretul țării noastre. Armata era o școală a bătăii, a distrugerii fizice și morale a tineretului.

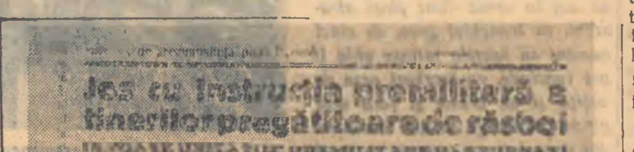
De multe ori soldații, oameni ai muncii încorporați în cazărmile burghezo-moșierimii, pregătiți spre a deveni carne de tun în eventualele războaie, scriau „Scînteii".

Iată mai jos un asemenea articol intitulat „Scrisoare din regimentul 1 Grăniceri" publicat în „Scînteia" nr. 9—10 din 1934:

„Nu e mult de atunci. Cam vreo lună. Veni vestea la regiment că bunul nostru camarad E. din compania a 3-a, plutonul 3 și-a pus capăt zilelor la postul de jandarmi din comuna sa ...Noi simțim și acum ce l-a făcut să-și taie firul vieții. Nu o dată ne-a zis: „Mă băieți nu mai pot". Zi de zi curgeau palmele, pumnii și înjurăturile pe capul lui și al nostru. In fiecare seară la scuturatul efectelor, gradații, asmuțiți pe ascuns de ofițeri, se postau la ușă trăgînd în dreapta și-n stînga fără alegere cu baionetele și cu patul puștii. Ofițerii ne sugrumă pe noi pentru ca de frică să ne supunem ca oile. Chiar ei ne zic: „Dacă nu-ți place așa, ține un cartuș de război și ia-ți zilele. E. n-a făcut cum trebuie. Noi altfel o să facem. O să punem ofițerilor și gradaților piciorul în prag. Noi sîntem mulți, în mîna noastră-i arma".

REGIMUL LEGIONAR ŞI TIN[illegible]

Facsimil dintr-un articol din „Scînteia" din 8 octombrie 1940

Jos cu instrucția premilitară a tinerilor pregătitoare de război

Tineri, strîngeți rîndurile

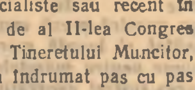
„Scînteia" din 24 Ianuarie 1939... Apărut în format mic, ziarul numără 10 pagini. E un ziar festiv, dedicat comemorării a 15 ani de la moartea lui Vladimir Ilici Lenin. Pagina a 7-a este consacrată însă în întregime tinerei generații. Un articol intitulat *„Sarcinile imediate ale tinerilor comuniști"* arată căile pe care trebuie să meargă tineretul nostru pe drumul promovării unei politici de pace, de independentă națională — de unire a tuturor forțelor democrate.

In acest articol „Scînteia" îndeamnă la întețirea muncii pentru *„unirea tuturor forțelor tineretului muncitoresc, țărănesc și mic-burghez de la orașe pentru lupta contra agenturei lui Hitler „Garda de fier", scoțînd tineretul de sub influența acesteia".*

„...Posibilitățile legale trebuie folosite la maximum scria „Scînteia". *Trebuie dată o atenție specială creării și dezvoltării organizațiilor tineretului muncitoresc în întreprinderi, ateliere, printre tineretul șomer, pentru apărarea intereselor lui. Formele să fie cît mai variate, acțiuni de tineret în sindicate, cluburi ale tineretului muncitoresc, căminuri culturale, organizații sportive etc."*

Și mai departe:

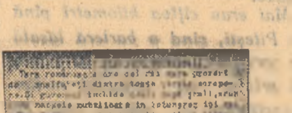
„...Îndreptarea serioasă a atenției tineretului democratic antifascist din orașe către organizarea tineretului rural este necesară. Trebuie arătat tineretului democratic orășenesc că el poate duce cu succes lupta lui contra „Gărzii de fier", pentru pace și pentru democrație, precum și pentru drepturile lui, numai cînd este susținut în mod activ de către tineretul rural..."

1 Mai și tineretul muncitor

Fascimil dintr-un articol apărut în 1935.

Școli — copiilor!

„Capitalismul și copiii săraci". Iată o temă asupra căreia s-au scris și se vor mai scrie tomuri de cărți. Plăgile capitalismului își lasă amprentele cu deosebită cruzime asupra copiilor.

De multe ori în anii ilegalității „Scînteia" publica în coloanele sale articole în care cerea școli pentru copii, asigurarea existenței lor.

Iată mai jos un articol publicat în luna aprilie 1934.

„Școli gratuite copiilor sărăcimii" — era el intitulat.

„...Țara romînească are cel mai mare procent de analfabeți dintre toate țările europene. Și guvernul închide școli după școli, aruncînd masele muncitoare în întuneric tot mai adînc. Banii cuveniți întreținerii școlilor, bani furați din foamea poporului muncitor prin impozite, sînt cheltuiți de guvernul liberal pe înarmări de război, pe poliție și jandarmerie. Dar pe lîngă asta, comitetele școlare formate din bogătașii orașelor și chiaburii satelor pun taxe grele școlare... Copiii sărăcimii care nu pot plăti aceste taxe, rămîn fără carte".

Și iată acum un semnificativ articol publicat în luna iunie a aceluiași an:

„Campania reacționară nerușinată a întregii burghezii contra copiilor a dat prima roadă. S-a sinucis o fată eliminată din școală fiindcă... primise o scrisoare de la un băiat.

...Sinuciderea acestei fete trebuie să fie punctul de plecare pentru Uniunea Tinerilor noștri Comuniști ca să deschidă capul tineretului asupra reacțiunii fasciste. Organizați grupe școlare... pentru luptă, pentru cultură revoluționară, pentru revendicările școlărești, pentru ideal socialist. Utecişti, la muncă!"

În anii făuririi vieții noi

Anul 1944... Primul număr al „Scînteii" legale după 13 ani de neagră ilegalitate. Ea anunță poporului nostru zorii unei vieți noi, îl cheamă la luptă pentru libertatea și independența patriei.

De la 23 August și pînă astăzi, „Scînteia" a chemat zi de zi pe oamenii muncii din țara noastră la înfăptuirea politicii partidului, la cucerirea și consolidarea libertăților democratice, la lupta pentru transformarea țării noastre într-un puternic stat socialist. Și după 23 August, ca și în anii ilegalității, „Scînteia" a reprezentat pentru tineretul nostru muncitor un prețios sprijin și îndreptar. In paginile „Scînteii" s-a oglindit în permanență dragostea și sprijinul părintesc pe care partidul nostru l-a acordat tineretului.

In anii luptei pe frontul antihitlerist sau în zilele făuririi organizației unice revoluționare de tineret din țara noastră, în anii marilor bătălii pe șantierele construcției socialiste sau recent în zilele celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, „Scînteia" a îndrumat pas cu pas tinerii noștri muncitori sau țărani muncitori, studenți și intelectuali pe drumul dăruirii întregii flăcări a tinereții lor, făuririi marilor idealuri ale partidului nostru, ale poporului nostru.

Tineretul patriei noastre, care a simțit mereu și mereu grija și preocuparea „Scînteii" pentru problemele și cerințele sale, sărbătorește cu bucurie aniversarea a 25 de ani de la apariția primului număr din „Scînteia".

A trecut un sfert de veac de atunci. Cuibușorul de lumină tăinuit cu grijă a devenit azi un far ce-și aruncă lumina puternică peste fabrici și ogoare, pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Calea de la șapirograful clandestin și de la cocioaba de pe strada Ecoului la „Casa Scînteii" oglindește minunat mărețul drum de victorii pe care partidul a condus poporul nostru muncitor, oglindește invincibilitatea presei care poartă ideile comunismului. Continuînd astăzi glorioasa tradiție de luptă, presa noastră comunistă în frunte cu stegarul ei „Scînteia" își pune cuvîntul plin de pasiune și combativitate revoluționară în slujba făuririi vieții noastre noi.

EM. RUCAR
I. SAVA

CANTINA MUNCITOREASCĂ

Fantezie și lipsă de fantezie * *Probleme de aprovizionare* * Cîte ceva despre comportarea unor tineri

Cînd am intrat în cantina fabricii „Proletarul" din Bacău, privirea mi-a fost atrasă de o cratiță mare, plină vîrf cu găini întregi, rumenite, ce se zăreau prin ghișeul dintre bucătărie și sala de mese.

— Sînt pentru masa dietetică — m-a lămurit tovarășa Maria Micu, responsabila cantinei. La noi numărul celor care mănîncă la regim este destul de mare; de altfel deservim și staționarul fabricii. Astăzi avem supă, friptură de găină cu cartofi și compot. In ultimul timp la masa de regim am servit în mai multe rînduri pasăre — continuă vorba tovarășa Micu.

Am [illegible] alte [illegible] rește, nu se poate spune că în fiecare masă se găsește pasăre, dar mi-am putut da seama că masa dietetică este destul de variată în ciuda faptului că este mai greu să întocmești meniul. Alimentele de bază ca: făinoase, fructe, zaharuri, carne, legume, unt sînt nelipsite și oferă posibilitatea preparării unor mîncăruri substanțiale cu necesarul de calorii prevăzut.

In paranteză fie spus, și alte cantine din orașul Bacău ar putea să învețe de la cantina „Proletarul" cum trebuie pregătită o masă de regim. La uzinele metalurgice din Bacău există părerea, în rîndul conducătorilor cantinei, că nu se poate pregăti o masă dietetică pentru că n-au repartiție de la... fabrica de produse lactate și prin urmare tovarășii au hotărît că la ei în întreprindere nu există... oameni bolnavi. Iar la fabrica „Partizanul" fiind puțini la regim — vreo 10 — se consideră că nu merită să-ți baţi capul cu întocmirea meniurilor. Din această cauză mesele sînt lipsite de varietate.

In afară de regim, la cantina de la „Proletarul" se pregătește masa și pentru oameni sănătoși care pot mînca „de toate". Aceștia sînt marea majoritate. Aici este mai ușor de întocmit un meniu, singura grijă fiind realizarea unei mese gustoase.

Pe tovarășa Didina Buzoiu, bucătăreasă, am găsit-o lîngă oale și cratiți cu chiftele marinate într-un sos de bulion roșu și gras, și cu tradiționala, nelipsita ciorbă. Trăgea la o parte vasele de pe foc. La ora 12 mîncarea era pregătită, sala de mese aranjată: farfurii, tacîmuri, pahare, solnițe, căni cu apă proaspătă — doar să le așezi și să mănînci.

— Avem, tovarăși, care de [illegible] ani mănîncă la cantina noastră — îmi spune bucătăreasa — cum sînt soții Comirlă de la [illegible] [illegible] bucătăria [illegible] atrage atenția că mîncarea este bună și apreciată.

De patru ori pe săptămînă la cantină se servește carne. Mîncăruri cum ar fi: friptură cu diferite garnituri, varză, cartofi, fasole verde, tocănițe, ostropel, chiftele marinate — formează lista meniurilor la cantine. Și costul unei mese reprezintă [illegible] la „Proletarul" [illegible] la U.M.B.). Dintre [illegible] cantina de la „Proletarul" costă cu un leu mai mult. Acelor care au salariul mai mic, asigurările sociale le plătesc diferența de 1 leu, dintre masa dietetică și masa obișnuită.

La masa obișnuită sînt abonate peste 200 de persoane. Cîte alimente nu trebuie pentru o cantină? Iată cîteva cifre ce reprezintă cantitatea de alimente scoase din magazie pentru un prînz: carne de porc 30 kg., varză 80 kg., bulion 3 kg., ceapă 10 kg., ulei 4 litri, ardei 200 bucăți etc. Totul se măsoară în kilograme.

Gospodăriile anexe de pe lîngă întreprinderi sînt de un mare ajutor în acest caz. De aici se aduc legume proaspete și tot aci se cresc porci care sînt tăiați pentru nevoile cantinei. Aprovizionarea se face prin organizațiile comerciale de stat. Acestea trebuie să se îngrijească și să asigure cantinelor o bună aprovizionare dar, din păcate, se mai întîmplă și altfel. Tovarășul Constantin Craiu, contabil de la U.M.B. care se ocupă de cantină, îți va vorbi de necazurile pe care le întîmpină cu aprovizionarea. Așa, de exemplu, la „Aprozar" nu se găsește ceapă. Ori se știe că unei mîncări gustoase îi este indispensabilă ceapa. De asemenea, la magazinele „Alimentara" nu se găsește orez, fapt de neînțeles pentru că în general se găsește destul orez. Pastele făinoase sînt într-un fel neconvenabil livrate cantinelor: doar în pachete care costă mai scump și deci ridică prețul de cost al mesei. Ar trebui să se vîndă pastele făinoase la kilogram, atunci cînd este vorba de cumpărarea în mari cantități.

Cantina muncitorească face parte integrantă din mijloacele puse la îndemîna celor ce muncesc pentru a le face viața mai ușoară, mai plăcută. Ea contribuie la ridicarea salariului real al muncitorilor.

La cantină fac masa mulți utemiști și tineri. Dar dacă mergeți la U.M.B., „Proletarul" sau oricare altă cantină din oraș, responsabilii cantinelor vi se vor plînge de aceleași lucruri: sînt tineri nedisciplinați, care n-au o atitudine civilizată la masă. Să dăm exemple de la cantina fabricii „Proletarul".

Închipuiți-vă că stați la o masă împreună cu sudorul Roșca. Vă este sete și vreți să beți apă. Puneți mîna pe cană [illegible] se găsește un amestec de ciudat: pîine, sare, tacîmuri, [illegible] Roșca [illegible] grozav, vorbește gălăgios despre isprava făcută. Într-un alt colț, Gheorghe Romanescu a rupt o lingură și se ceartă cu ospătara, iar pasiunea lui Gheorghe Șindrilaru este să rupă picioarele la scaune. Adeseori ai prilejul să asiști la o adevărată luptă aeriană în care zboară cocoloși de pîine.

Asemenea atitudini nu sînt firești. Ele deranjează pe cei care iau masa și produc după cum se vede și pagubă.

Organizația U.T.M., spune responsabila cantinei, ar trebui să ne ajute ca să educăm tinerii, să le arătăm cum să se poarte la masă, mai ales că peste un timp ne vom muta într-un local nou.

Pe lîngă fabrica „Proletarul" se construiește un întreg complex social. Multe milioane au fost investite pentru construcția clubului, cantinei etc. A fost comandat mobilier nou, veselă, tacîmuri. O așteptare plină de nerăbdare a cuprins muncitorii tineri și vîrstnici. Toți se întreabă cum va fi în noua cantină. Dar anumite deprinderi degradante trebuie înlăturate. Utemiștii au un cuvînt greu de spus.

KUHTA DARIA

Manifestări culturale consacrate lui George Enescu

Cu prilejul împlinirii, la 19 august, a 75 de ani de la nașterea lui George Enescu, în țara noastră se vor organiza numeroase manifestări.

Sub auspiciile Ministerului Culturii și Uniunii Compozitorilor, la Ateneul R.P.R. va avea loc în ziua de 18 august o adunare festivă. După o comunicare despre viața și creația marelui dirijor, compozitor și interpret romîn, orchestra și corul Radio împreună cu corul Filarmonicii de Stat „George Enescu", dirijate de Constantin Silvestri, vor prezenta un program alcătuit din lucrări reprezentative din opera lui Enescu.

Ca un omagiu adus marelui nostru muzician, majoritatea orchestrelor filarmonice din țara noastră își vor deschide stagiunea cu un program Enescu, iar celelalte orchestre vor include în programul de deschidere una sau mai multe lucrări ale marelui artist.

In cursul acestei săptămîni, posturile noastre de radio dedică lui George Enescu numeroase emisiuni. Zilnic se va transmite pentru ascultătorii noștri muzică de George Enescu, concerte dirijate sau lucrări interpretate de marele nostru muzician.

Aniversarea a 75 de ani de la nașterea lui Enescu va fi sărbătorită de asemenea în numeroase cămine culturale, cluburi, biblioteci, prin organizarea de conferințe despre viața și opera lui George Enescu, iar editurile noastre au introdus în planurile lor tipărirea unor compoziții ale lui Enescu.

Pe urmele materialelor publicate

Pentru bucuria copiilor

Ziarul nostru nr. 2189 a publicat un material intitulat „Nu-i vorba de ceva nou și totuși..." Tema acestuia o constituia calitatea necorespunzătoare a unor produse pentru copii, lipsurile privind cantitățile solicitate și gama sortimentelor. Organele Ministerului Industriei Ușoare ne comunică în legătură cu aceasta:

Costumele pentru băieți talia 26—40 se vor confecționa și cu pantaloni scurți. In general, la îmbrăcămintea pentru copii se vor folosi modele adecvate vîrstei.

Articolul a fost analizat și de către Direcția generală a industriei pielăriei și cauciucului. In consecință s-a ajuns la concluzia că producția acestui sector privind încălțămintea pentru copii nu a făcut față cerințelor. Au fost luate măsuri — ni se spune — care să ducă la rezolvarea acestei probleme. In acest sens se citează în răspuns: Mărirea capacității de producție la fabricile „Carmen", București, „Timpuri Noi"-Orașul Stalin, „Solidaritatea" - Oradea, pentru încălțăminte flexibilă nr. 22—28, producerea de încălțăminte cu fețe de pînză nr. 22—28, 26—31, 32—29 la fabricile: „8 Mai"-Mediaș, „Ianoș Herbak"-Cluj, „Nikos Beloiannis"-Timișoara și „Carmen"-București, producerea a 5 modele noi de pantofi, ghete de copii și sandale de copii, trecerea la confecționarea încălțămintei de copii, pe lîngă culorile maron și negru, și în culorile roșu, bej, gri, alb — stabilindu-se odată cu contractările cantitățile ce vor fi confecționate din fiecare culoare în parte.

In problema jucăriilor, — ni se comunică:

La I.I.S. „Ideal"-Mediaș, s-au luat măsuri pentru controlul interfazic și final al produselor și pentru folosirea de bucșe din oțel calibrat care să asigure rularea mai ușoară a roților la trotinete. De asemenea, prin folosirea noii uscătorii de lemn se asigură nedeformarea reperelor care alcătuiesc mînerul. Se acordă o mai mare atenție și ambalării, pentru a nu se deteriora produsele în timpul transportului.

La I.I.S. „Ambalajul Metalic" s-a oprit producția lingurilor de nisip de calitate necorespunzătoare și cu margini ascuțite. S-a trimis întreprinderii un nou model de lingura de nisip.

Începînd cu data de 1 iunie au intrat în producție 6 modele noi de asemenea jucării de calitate corespunzătoare.

La Mamaia, ÎN TABĂRA STUDENȚEASCĂ

Era în urmă cu mai multe săptămîni...

Deși tîrziu, nici unul dintre membrii comitetului U.T.M. de la Institutul politehnic din București nu se gîndea să plece acasă. Căutau cele mai bune soluții pentru ca studenții să-și petreacă vacanța cît mai plăcut. De altfel le venise în sprijin și Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în legătură cu îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul studenților.

— E adevărat — zise secretarul comitetului U.T.M. — în programul clubului raional sînt trecute o serie de acțiuni interesante: excursii, vizite la întreprinderi seri de dans și altele, dar nu-i suficient. Trebuie să ne străduim să găsim ceva nou, ceva..

Și pînă la urmă au găsit... ceva. Să organizeze o tabără în corturi, la mare.

Desigur, s-au ivit greutăți, dar rînd pe rînd ele au fost învinse și iată că la comitetul U.T.M. au început înscrierile.

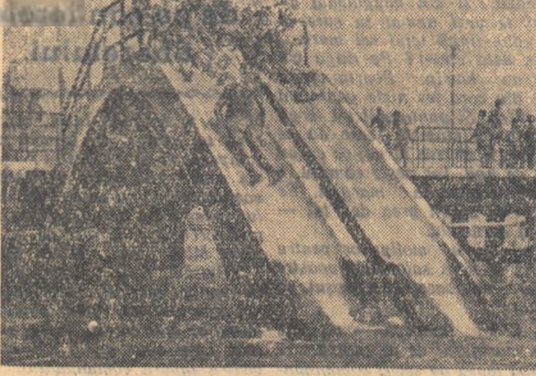
Și numai după cîteva zile, 150 de studenți fruntași la învățătură au plecat la Mamaia pentru a-și petrece 12 zile pe plajă, în corturi bine amenajate.

Nici nu s-au aranjat bine în corturi, că cei mai mulți studenți au pornit pe plajă, să vadă marea, unii dintre ei pentru prima dată. Veselia, voia bună au luat locul oboselii drumului. Unii, mai grijulii, și în special fetele, au luat toate măsurile de precauție, ca soarele să nu le „vadă" prea mult fața. De, să nu le strice tenul! Dar toate aceste măsuri au fost după cîte s-a văzut ineficace, [illegible] un rînd de piele.

...Cunoștința cu marea, cu toanele ei a fost făcută. Studenții au început să discute programul fiecărei zile în parte. Programul clubului era destul de bogat: întîlniri cu scriitori și cu oaspeți de peste hotare aflați la odihnă, seri literare, filme dintre care unele în premieră, competiții sportive, seri de dans.

Și astfel, în afara orelor de plajă, studenții își petrec timpul în așa fel ca o zi să nu semene cu alta. Plimbările pe lacul Siut-Ghiol — cu ambarcațiunile A.V.S.A.P., pe mare — cu vasul Neptun, au fost primite cu un viu interes de către studenți.

La întîlnirea cu scriitorii Mihail Beniuc și M. Novicov, precum și cu Ion Dacian, studenții i-au „necăjit" cu multe întrebări: de ce scriitorii nu scriu mai mult despre studenți, despre dragoste, cum se studiază un rol dintr-o operetă etc.

Aspect din tabăra studențească

Întîlnirile cu oamenii muncii de peste hotare, veniți și ei la Mamaia, vor rămîne de neuitat.

Pe lîngă multe alte lucruri, studenții aflați în tabără au învățat să fotografieze. Profesorul Eugen Văleanu, de la cinematografie a răspuns cu amabilitate dorinței studenților de a le vorbi, pe scurt, și a le demonstra practic cum se mînuiește un aparat de fotografiat.

...Timpul trece pe nesimțite. Mai sînt cîteva zile, două, trei, și studenții se vor întoarce la București.

In ultimele zile, pe plajă se auzeau discuții:

— Mergi duminică seara la grădina de vară?

— Dar ce este acolo?

— Cum? N-ai auzit? Studenții Institutului politehnic din București vor da un spectacol de estradă.

Și, într-adevăr, nerăbdarea oamenilor muncii aflați la odihnă a fost justificată. Tabăra de studenți a dat un spectacol reușit.

★

Studenții, în special cei ce nu au mai fost la mare, nu vor uita „lupta" pe care au dat-o cu furtuna, ce își pusese, parcă, în gînd să le desfacă corturile. Pînă la urmă tot ei au învins. Corturile au rămas întregi, pentru a găzdui și cea de a doua serie de studenți veniți la mare să petreacă zile de odihnă plăcute.

M. NICOLAE

PRINTRE SONDE – FLORI ȘI SONDORIȚE

(Urmare din pag. 1-a)

trei nu reușim să stingem focul, chemi pompierii, iar voi două haideți să luăm stingătoarele!

Automatul sondei 22 luase foc din pricina trăznetului. Trebuia întrerupt degrabă curentul electric, pentru ca sonda să se oprească, lucru pe care Elena l-a făcut cu sînge rece. După aceea, cu stingătoarele deosebit de puternice s-au apropiat de flăcările ce se ridicau mereu mai amenințătoare, dogorindu-le mîinile și obrajii.

Nici una din cele trei fete nu știe cît a durat totul, dar cînd focul a început să se micșoreze, au uitat de oboseală, de emoție, de teamă. Cînd au venit pompierii focul era stins și ploaia încetase.

Fericită, Elena respira în voie aerul încă umed, plin de mireasma pomilor și de mirosul pătrunzător de țiței. Totul se terminase cu bine...

★

De necrezut cîtă bărbăție, cît curaj se poate ascunde sub înfățișarea romantică a unei fete. Mîinile Elenei știu tot atît de bine să orînduiască florile într-un vas, după cum știu să mînuiască cu precizie și competență uneltele de sondor. Ochii ei, care adeseori privesc visători cerul înstelat sau pomii încărcați de rod, știu să fie pătrunzători și severi. La 20 de ani, cu toată înfățișarea ei de fată zburdalnică și romantică, Elena Enache e ajutor de brigadier la parcul de sonde nr. 22, parcul fetelor, om de încredere, priceput și cu prezență de spirit. Fetele din acest parc o stimează și-i prețuiesc sfaturile. La al II-lea Congres al U.T.M. Elena a fost aleasă membru supleant în Comitetul Central, lucru de care nimeni nu s-a mirat. A căpătat ceea ce merita.

Dacă vreodată, dragi cititori, vă veți abate pe la Valea Caselor, opriți-vă și la parcul fetelor. Il veți recunoaște ușor. Printre sonde, rezervoare și tot felul de conducte, sondorițele au semănat flori. Și noi, cei din brigada volantă, tot așa l-am găsit.

RODICA ȘERBAN
RADU COSTIN

ACTUALITATEA pe scurt

Intilnire cu moda anului 1956

Cînd seara coboară peste Iași, pe strada Republicii, (fostă Lăpușneanu) viața începe să freamăte mai intens. Strada se umple de mulțimea tinerilor gălăgioși și a maturilor venerabili ce-și fac — din tabiet provincial sau cu precise intenții sentimentale — plimbarea de seară.

Doamnele și domnișoarele își etalează cu acest prilej rochiile la modă, rodul tăcut cu neștiute frămîntări, lacrimi și necazuri al unui colectiv format din mama, mătușa, croitoreasa și cîteva prietene.

Departe de mine gîndul de a da celor amatori de modă vestimentară indicații, ci, așa cum o să vedeți, am spus toate acestea ca să vă introduc în... ceea ce urmează...

...Căci luni seara, frumoasele amatoare de modă și eleganță ale Iașului, au avut o plăcută și surprinzătoare întîlnire cu moda anului 1956.

„Festivalul modei" organizat de Ministerul Industriei Ușoare și U.R.C.M. în sala Teatrului Evreiesc de Stat a stîrnit — pe bună dreptate — interesul tinerilor și mai ales al tinerelor, al creatorilor de mode din cooperativele meșteșugărești, case de mode etc., mai ales că — așa cum anunța afișul lipit peste tot — vor fi prezentate modele cu care țara noastră a obținut un succes răsunător la concursul internațional al modei de la Varșovia (să nu uităm: 39 medalii de aur, 10 de argint, 8 de bronz).

Nu-i de mirare deci că sala Teatrului era plină de spectatori în seara anunțată. Parcă s-ar fi vorbit: toți erau îmbrăcați elegant, cu gust, în special femeile — mă rog, să arate că nici Iașul nu-i străin de modă.

Și a început festivalul. Pe un fond muzical susținut antrenant de un grup de tineri muzicanți — optimiști și inspirați, conduși de Icu Segall — au prins să defileze manechinele — care, în treacăt fie zis, au lăsat o plăcută impresie. Au fost prezentate zeci de modele: rochii de dimineață, de amiază, rochii de seară — adevărate opere de artă a modei — rochii de sport, de piață, de stradă, de ștrand, mă rog, toate soiurile pe care o minte ingenioasă de femeie le poate descoperi. Au fost prezentate tipuri complicate de rochii cu decolteu ascuns de un interesant bolero cu fața dublă, rochii ce se transformă într-o clipă, inventive combinații de culori, nuanțe, linii și desene. S-au prezentat peste program în afară de colecția premiată a țării noastre și modele prezentate de U.R.S.S., R.D. Germană, R. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Polonă și altele, modele de asemenea premiate. A fost acolo — o adevărată paradă a modei și rog pe cititoarele noastre să-mi ierte neputința de a reda aci detalii mai ample de formă, culoare și „modul de fabricație".

G. PETRE

Librăriile sînt pregătite...

Nu există nici o îndoială că în zilele noastre, cei care la 1 septembrie vor deschide ușile școlilor elementare și medii pentru a începe un nou an școlar, sînt încă departe de grijile pe care le implică un asemenea eveniment: vacanța nu s-a terminat încă iar taberele de odihnă nu și-au încetat activitatea.

Sînt însă oameni care în preajma deschiderii noului an școlar se agită mai mult ca oricînd. In ziua de 13 august din curtea Centrului de librării și difuzarea cărții, au plecat manualele școlare pentru clasele I-IV. Pînă în ziua de 18 august, fiecare librărie din țară va fi aprovizionată cu manuale școlare, unele dintre ele la un preț mai redus decît în anul trecut. Pentru școlarii bucureșteni se amenajează 4 librării speciale — 53, 74, 83 și 12 — deservite de un personal calificat și competent.

Unui școlar însă îi sînt necesare — pe lîngă manualele școlare — și rechizite din cele mai diverse. De pe acum librăriile au fost aprovizionate cu caiete, maculatoare, cerneluri, penițe, gume de șters etc. Anul acesta, cantitatea de rechizite școlare care va fi desfăcută prin rețeaua comerțului de stat va fi cu cca. 10% mai mare decît anul trecut.

I. D.

Cîteva amănunte despre orarul magazinelor

In vederea asigurării unor condiții corespunzătoare de aprovizionare a populației în preajma și cu prilejul zilei de 23 August 1956, unitățile comerciale și de alimentație publică vor funcționa după următorul orar:

— In zilele de luni 20 august, marți 21 și miercuri 22 august 1956, orarul tuturor magazinelor alimentare și de produse industriale, precum și al halelor și piețelor se va prelungi cu 2 ore zilnic (la prînz sau seara), potrivit necesităților locale.

Magazinele care în mod obișnuit în aceste zile țin închis după amiaza, vor avea orarul din zilele obișnuite, prelungit cu 2 ore.

— Joi 23 August, toate unitățile comerciale vor fi închise.

— Vineri 24 august, toate magazinele alimentare și industriale, halele și piețele precum și unitățile de alimentație publică vor funcționa toată ziua după programul obișnuit.

— Sîmbătă 25 august, toate unitățile comerciale vor funcționa după programul obișnuit.

— Duminică 26 august, va funcționa dimineața, conform programului obișnuit din zilele de lucru, 50 la sută din rețeaua magazinelor alimentare și industriale.

Unitățile de alimentație publică vor avea în toate aceste zile orarul obișnuit.

INTERVIU cu oaspeții noștri
Primul contact cu Romînia

Se însera. Am intrat în holul hotelului „Athenée Palace" împreună cu un coleg de breaslă — reporter la o revistă ilustrată. Inițial, drumurile noastre nu erau comune. Intîmplarea a făcut ca cei pe care-i căutam să se găsească împreună. Așa încît, peste cîteva minute, în jurul unei singure mese se obțineau, în același timp, două interviuri. Ne-am adresat doamnei Jean Stewart, membră în comitetul executiv al Congresului canadian pentru pace. Oaspetea noastră a petrecut cîteva zile în Romînia. I-am adresat o întrebare devenită oarecum clasică:

— Ce impresie v-a produs Romînia?

— Este prima mea întîlnire cu poporul romîn. Constatarea cea mai importantă pe care am făcut-o este aceea că în Romînia mișcarea pentru pace aparține întregului popor și nu unui grup restrîns. După două săptămîni de ședere în Romînia port în suflet simțăminte calde față de ospitalierul dumneavoastră popor. Este desigur greu ca în cîteva fraze să expui impresii culese timp de atîtea zile. Despre ce să vorbesc mai întîi? Despre grija pe care o purtați viitorului țării exprimată atît de puternic prin dragostea arătată copiilor și în general tinerei generații? Sau despre fabricile care m-au impresionat prin caracterul lor mult mai modern decît al multor întreprinderi similare din Canada? Sînt multe de spus și desigur ar fi fost și mai multe de spus dacă, cunoscînd limba romînă, aș fi putut să am un contact mai larg cu oamenii simpli din Romînia.

Firul ideilor este continuat de doamna Rhea Dear, secretar al comitetului pentru pace din provincia canadiană Columbia britanică

— Și eu cunosc pentru prima oară Romînia. Trebuie să recunosc că acest prim contact a fost foarte instructiv. Ceea ce-ți atrage atenția în primul rînd este dragostea de pace a poporului romîn. M-au emoționat lozincile închinate păcii pe care le-am întîlnit în fabricile și instituțiile vizitate. Este un amănunt care pentru noi spune multe. Nicăieri în Romînia n-am întîlnit oameni cuprinși de isteria războinică. Pentru cei veniți din apus, obișnuiți cu o anumită atmosferă politică, acest fapt are o valoare deosebită. A-mi expune impresiile este îndeajuns de greu și din pricina mulțimii de întîmplări ce-mi stăruie în minte. Toate aceste întîmplări mi-au creat însă imaginea unei Romînii dornice de pace...

Notam în carnețel cu grijă cuvintele pe care oaspetele canadiene mi le spuneau. Dar fără să vreau aud cum Lee Chadwick, secretara Federației femeilor pentru pace din Anglia de răsărit. îi spune colegului meu:

— Romînia este țara în care mi-ar plăcea să crească băiatul meu!

Prima întîlnire cu poporul romîn...

S. IONESCU

Finaliștii Spartachiadei în fața startului

In fața obiectivului: componenții echipei raionului Alexandria (regiunea București), campioni regionali la volei, în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului. Alături de alți zeci de tineri din întreaga țară, îi veți întîlni la finalele Spartachiadei (pe țară) la București între 18—22 august.

Un nume nou: VASILE ANDRONIC

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Cu ocazia desfășurării fazei regionale a Spartachiadei de vară a tineretului, mulți spectatori din orașul Rădăuți l-au cunoscut pe tînărul Andronic Vasile, alergător la 1000 metri plat și la cursa cu obstacole, care a ieșit primul la ambele probe: un tînăr vioi, veșnic în mișcare. Este de loc din Gura Humorului. Tuturor spectatorilor le-a plăcut felul cum a alergat, viteza și tactica sa. Stînd de vorbă cu atletul, iată ce a declarat:

„Imi place foarte mult atletismul și mă ocup permanent de acest sport. Ca elev la Școala tehnică de maiștri forestieri am participat la crosurile organizate cu prilejul zilei de 1 Mai. Am ieșit la prima întrecere la care am participat, al 18-lea, dar apoi m-am clasat, rînd pe rînd, printre primii, iar la unele competiții chiar primul. Imi place atletismul; de aceea am început tot mai mult să mă ocup de perfecționarea mea. Antrenamentele zilnice sînt cheia rezultatelor. De multe ori nu aveam condiții de antrenament. De exemplu, cînd mergeam la practică, în gurile de exploatări. Dar făceam zilnic antrenament și în pădurile din Cacica sau alte locuri unde eram în practică. Cînd am pornit azi în cursă (este vorba de finalele pe regiune — N. R.) aveam un adversar serios: pe tovarășul Darangă Dumitru din Trușești. Nu prea credeam că voi ieși primul. Faptul că am obținut locul I la 1000 metri plat în 2 minute, 4 secunde și locul I la cursa cu obstacole mă face să cred că pot obține rezultate și mai bune. Pentru a merge la faza pe țară, voi continua pregătirea, făcînd antrenamente sistematice și permanente, fiindcă știu că voi avea adversari mai serioși".

UN BRIGADIER DESCOPERĂ DELTA

(Urmare din pag. 1-a)

După două ore de umblet ai aflat tot șantierul. Știi unde o să lucrezi, precum și locul în care o să prinzi mulți pești. Te-ai urcat într-o salcie și-ai văzut întinderea, pînă dincolo la brațul Sf. Gheorghe. L-ai cunoscut pe cel mai bun fierar betonist al șantierului, nea Bîzgan. L-ai cunoscut și pe Viorel Stratău, un brigadier înalt și negricios. Păcat de el, e și utemist. Vrea să plece acasă. Ce, să muncească aici la dig? Probabil că acasă doar cîntă la pian.

De altfel afli că vreo cîțiva chiar au plecat. Pe unul din ei îl cheamă Vulpe, pe altul Coman. S-au speriat că la început pîinea a fost veche și apa caldă.

Hei, dar astfel de fleacuri n-or să te facă pe tine să te întorci înapoi. Ți-ar fi rușine de tine și de ai tăi din sat să vii acasă ca o curcă plouată. Uite, Holoșpin, băiatul ăsta robust, spune că neregulile vor fi puse la punct; numai răbdare, că doar acum e începutul.

Din vorbă în vorbă afli și de salariu. Dacă muncești bine, scoți și o mie pe lună. Dar lași gîndul ăsta: curînd treci la locul de muncă.

Iți scoți salopeta, îți ridici mînecile cămășii, prinzi lopata și hai! E prima ta lopată pentru platformă. Dacă mai pui încă nouăzeci și nouă de mii nouăsute nouăzeci și nouă, platforma va fi gata. Pe ea va sta stuful. O bogăție de stuf gălbui.

Ce bine-i cînd vezi cu ochii!

. . . .

Atît prietene, să ne oprim aici, căci secretarul de redacție n-o să ne dea mai mult spațiu. Și afară de asta, mai departe ai să scrii singur.

Ne-am întîlnit în Tulcea. Ești tînăr, ești îndrăgostit de viață. O fată, tot din Suceava, a venit pe același șantier. A vorbit cu tine, ai vorbit cu ea.

Mi-ai spus că-ți place muzica, că-ți place să visezi, că n-ai fost niciodată în Deltă și că vrei să faci ceva. Acest ceva îți pare acum întruchipat în lucrările din Deltă.

Mi-ai spus că dacă vei cîștiga bine o să cumperi pentru ai tăi cîte un costum de haine, iar pentru tine un instrument muzical. M-ai și întrebat ce instrument va fi mai ușor de stăpînit. Printre altele mi-ai spus că ești utemist.

Inainte de a pleca m-ai rugat să te ajut să trimiți celor din sat o scrisoare. Ai spus că vrei să le arăți că ești brigadier și că ai venit aici în Deltă. Ai mai spus că te-au asediat impresiile și ți-e greu să scrii singur.

Iată, te-am ajutat. Am făcut eu începutul scrisorii fiindcă am venit odată cu tine și ne-am cunoscut. Restul îl vei scrie singur. Eu am să vin doar ca un poștaș să iau plicul și să-l predau mai departe.

Pe curînd,

V. CONSTANTINESCU
Tulcea, august

Examenele de admitere la învățămîntul superior fără frecvență

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 10 și 17 septembrie a.c. se va ține concursul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență la următoarele instituții de învățămînt superior:

A. **Invățămîntul Universitar**, **Universitatea „C. I. Parhon" București**: Facultatea de Matematică-Fizică, str. Academiei nr. 14; Facultatea de Științe Juridice, b-dul 6 Martie nr. 64-66; Facultatea de Filologie (Secția Romînă-Istorie) str. Edgar Quinet nr. 7; **Institutul Maxim Gorki — București**: Facultatea de limba și literatura rusă, str. Pitar Moși nr. 13; **Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București**: Facultatea de Teatrologie, str. Schitul Măgureanu nr. 1; **Conservatorul „Ciprian Porumbescu" București**: Facultatea Compoziție, dirijat și pedagogie, Secția Muzicologie, str. Lipscani nr. 20; **Institutul de Arte Plastice-București**: Facultatea de Arte Plastice Secția istoria și teoria artei, str. Budișteanu nr. 19; **Institutul de Cultură Fizică și Sport**, str. Maior Ene nr. 12; **Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași**: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Științe Naturale și Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie și Istorie, Secția Limba romînă și istorie; Limba rusă; **Universitatea „Victor Babeș"-Cluj**: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Șt. Naturale și Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie și Istorie, Secția L. romînă și istorie; L. Rusă. **Universitatea „Bolyai" Cluj**: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Științe Naturale-Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie-Istorie; Secția Istoria-Limba maghiară; Secția L. Rusă. **Institutul Pedagogic din Timișoara**: Facultatea de Matematică-Fizică. B **Invățămîntul Politehnic**: **Institutul Politehnic București**, calea Griviței nr. 132. Facultatea de Electrotehnică și Energetică; Facultatea de Electronică și Telecomunicații; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Chimie Industrială; Facultatea de Metalurgie. **Institutul Politehnic Timișoara**: Facultatea de Electrotehnică; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Chimie Industrială; Facultatea de Construcții. **Institutul Politehnic Iași**: Facultatea de Electrotehnică; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Chimie Industrială; Facultatea de Construcții; Facultatea de Industrie Ușoară. **Institutul Politehnic Orașul Stalin**: Facultatea de Automobile și Tractoare; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Silvicultură. **Institutul Politehnic Cluj**: Facultatea de mecanică; Facultatea de Construcții. **Institutul Tehnic Galați**: Facultatea de Tehnologie alimentară. **Institutul de Construcții București**, b-dul Tolbuchin nr. 72: Facultatea de Construcții; Facultatea de Instalații și Utilaj; Facultatea de Construcții și Instalații hidrotehnice; Facultatea de drumuri și poduri. **Institutul de Mine București**, str. Știrbey-Vodă nr. 33; Facultatea de mine; Facultatea Electromecanică minieră. **Institutul de Petrol și Gaze București**, str. Eugen Stătescu nr. 6; Facultatea de exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze; Facultatea de tehnologia petrolului; Facultatea de mașini și utilaj petrolifer. **Institutul de Căi Ferate București**, str. Mihail Moxa nr. 3-5: Facultatea de mecanică feroviară; Facultatea de construcții feroviare. Facultatea de exploatare feroviară. C. **Invățămîntul Agricol**: **Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București**, b-dul Mărăști nr. 59; Facultatea de Agricultură; Facultatea de Zootehnie. **Institutul Agronomic din Timișoara**: Facultatea de Agricultură. **Institutul Agronomic din Iași**: Facultatea de Agricultură; **Institutul Agronomic din Craiova**: Facultatea de mecanizarea agriculturii; D. **Invățămîntul Economic**; **Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" București**, Piața Mihail Eminescu nr. 6; Facultatea de planificare; Facultatea de finanțe și credit; Facultatea de Comerț și merceologie; Facultatea de Statistică.

Inscrierile se fac pînă la 31 august a.c. la instituțiile de învățămînt superior respective, iar concursul de admitere se va ține la instituțiile de învățămînt superior la care s-au înscris candidații.

De curînd la uzinele „Progresul" din Brăila a intrat în funcțiune hala unde se fabrică axele, discurile, bandajele și se finisează roțile de vagoane și locomotive.

In fotografie: tovarășul Vechiu Mihalache și Vasile Mihăilescu făcînd recepția produselor finite.

Foto: Agerpres

Ecouri de la concursul Schumann

INTERVIUL nostru

In rînd cu țările cu vechi tradiții muzicale
★ *O comemorare multilaterală* ★ Mozaic muzical ★ Interpreții noștri ★ Pledoarie pentru pace

Relatările compozitorului Radu Drăgan

Lipsa afișelor care anunță concerte de pe placardele din fața casei de bilete a Filarmonicii, liniștea care înconjoară impunătoarea clădire a Ateneului R.P.R. nu pot fi totuși cel mai sigur indiciu că arșița lunilor de vară a topit orice activitate a forurilor noastre muzicale principale și că, dacă pînă în stradă nu răzbat acordurile instrumentelor, în clădire nici nu se mai discută despre muzică. Cel înclinat să judece lucrurile numai după aparențe nu poate decît să regrete. Dincolo de ușile masive poți înregistra ecouri muzicale ce au avut de străbătut cu mult mai mult decît cîteva rînduri de ziduri groase.

— Ca proaspăt sosit din călătoria în Germania, ce ne puteți spune, tovarășe Radu Drăgan, despre manifestările Schumann la care ați participat?

— In primul rînd că a fost o mare cinste pentru noi să fim invitați la comemorarea a 100 de ani de la moartea marelui „poet al pianului", cum i se mai spune lui Schumann, să reprezentăm arta interpretativă romînească alături de alte 15 țări dintre care unele cu vechi tradiții muzicale. Și trebuie să spunem că nu ne-am făcut de loc de rușine...

— Un moment. Inainte de a ajunge la aprecieri asupra felului în care ne-am prezentat la concurs, vă rugăm să arătați cititorilor noștri cum a fost organizată în R.D. Germană comemorarea lui Schumann?

— Pe lîngă concursul de pian și canto pentru interpreți pînă la vîrsta de 32 de ani, au avut loc serbările din Zwickau, orașul natal al compozitorului.

— Aveți cuvîntul pe larg despre concurs.

— La 8 iulie, în clădirea Operei din Berlin, refăcută după război în stilul în care fusese clădită în secolul XVII, a avut loc deschiderea festivă a concursului. Coloanele masive, impunătoare, candelabrele, mătasea căzînd în falduri moi creau în sala de concert un adevărat cadru solemn. La ora 11 fix, patru instrumentiști au deschis festivitatea cu una din piesele de muzică de cameră scrise de Schumann. A urmat o conferință despre viața și opera compozitorului.

Concursul s-a desfășurat concomitent în două săli. La masa juriului se aflau multe personalități cunoscute în lumea muzicală, printre care: baritonul Aubrey Pankey — S.U.A., prof. Svešnikov — U.R.S.S., prof. Lore Fischer și prof. dr. K. Laux — Germania, prof. Eva Bandrovska — R. P. Polonă, Ilya Iosifov — R.P. Bulgaria (canto); Lev Oborin — U.R.S.S., Lazare Levi — Franța, Hugo Steurer — Germania, prof. Florica Muzicescu — R.P.R., Kadosa Pall — R.P. Ungară (pian).

— Pentru că tot sîntem la nume, indicați-ne vă rugăm și cine au fost concurenții care au reprezentat țara noastră.

— Da. La pian: Liana Șerbescu. La canto: Emilia Petrescu și Lila Cristescu de la Filarmonică, Geta Marinide de la Radio, Anahida Cherpician și Dan Iordăchescu de la Operă.

— Dumneavoastră ați fost probabil — ca și altă dată — acompaniator.

— Exact. De aceea și impresiile mele vor fi legate mai mult de concursul de canto la care m-am aflat permanent. Pot spune că în general concursul s-a desfășurat la un nivel artistic înalt. Foarte evidentă mi-a apărut deosebirea între condițiile de pregătire pe care le-au avut concurenții din U.R.S.S. și țările de democrație populară spre deosebire de cei din țările capitaliste care au venit pe cont propriu și, desigur, lipsa de sprijin a statului s-a făcut resimțită în felul în care s-au prezentat.

Mi s-a părut interesantă ideea de a cere concurenților — în afară de piesele vocale obligatorii — să cînte bucăți din țara lor. Acestea ofereau ocazia verificării posibilităților celor ce participă la concurs și în alt gen de muzică, iar uneori foloseau la înfrîngerea emoției, la familiarizarea cu atmosfera de aici. Dar mai dădeau concursului și aspectul unui mozaic viu colorat.

Fără îndoială că cel mai mult au folosit concurenții noștri de pe urma învățămintelor trase de la acest concurs unde au putut asculta și vedea multe feluri de interpretări.

— Faptul că încă nu ne-ați spus nimic despre premianți este oare vreun indiciu asupra felului în care s-au prezentat concurenții noștri?

— Nu. Cu toate că doar Dan Iordăchescu a luat premiul III la canto nu înseamnă că nu ne-am prezentat bine. Interpretarea pe care au dat-o liedurilor lui Schumann și cele patru cîntărețe romînce a fost în nota concursului: corectă, artistică, dovedind înțelegerea muzicii marelui compozitor german. A reieșit încă o dată că școlile noastre de pian și canto sînt pe un drum bun, că eforturile Filarmonicii în răspîndirea muzicii de cameră ridică implicit și ambiția interpreților de a se perfecționa știind că găsesc înțelegerea unui public din ce în ce mai larg.

— Apreciem la dumneavoastră, tovarășe Drăgan, că — indiferent de împrejurare — nu uitați să propagați țelurile instituției al cărei secretar artistic sînteți.

Și acum în ce au constat serbările de la Zwickau?

— Intr-o serie de concerte de muzică simfonică și de cameră la care și-au dat concursul coruri și orchestre din Berlin, Leipzig, Halle. Chiar dacă unele din piesele cîntate nu erau dintre cele mai reprezentative pentru creația lui Schumann, ele serveau totuși la cunoașterea multilaterală a marelui compozitor. Minunat a fost recitalul pianistului Gerhard Pukhelt din Berlin. Iar revelația a fost desigur seara de lieduri dată de renumitul cîntăreț Karl Schmidt Walter, de la Opera de Stat din München.

In memoria marelui dirijor german Hermann Abendroth, care a murit puțin înainte de 8 iulie și care trebuia să conducă manifestările închinate lui Schumann, a concertat Orchestra simfonică Radio din Leipzig, dirijată de H. Bongartz, avînd ca solist pe W. Kempff.

In ultima zi, de la casa în care s-a născut Schumann, a pornit un impresionant cortegiu format din mineri, alți muncitori, intelectuali, gospodine purtînd pe brațe coroane și jerbe de flori pe care le-au depus la statuia lui Schumann.

— Pentru că cititorii noștri sînt pasionați după impresiile de călătorie privind aspectul orașelor, al vieții din alte țări, doriți să adăugați cîteva cuvinte în acest sens?

— Cu plăcere. Și eu am fost plăcut impresionat de aspectul, pe de o parte pitoresc, cu clădiri și monumente datînd din urmă cu sute de ani, pe de alta civilizat, modern al orașelor Germaniei democrate. Zwickau, vechi oraș german de cultură, mi-a oferit multe în acest sens. O catedrală impresionantă, cu arhitectură amintind cei 700 de ani care au trecut de la construirea ei, se înalță în centru. Teatrul de Operă și balet, cochet, elegant, cu scenă turnantă și-a păstrat caracteristicile arhitecturale ale secolului XV. Astăzi, Zwickau e renumit și prin minele lui de cărbuni, și prin marca automobilelor care se fabrică aici.

Am fost o zi și la Dresda pentru a vizita vestitele galerii de pictură. Stricăciunile aduse de război acestui oraș pledează înflăcărat pentru pace.

Ghicindu-mi probabil pasiunile, gazdele m-au dus să vizitez Klingenthalul, de la granița cu Cehoslovacia, orășel cu o tradiție veche în construirea instrumentelor muzicale. E o așezare pitorească la poale de munte. In muzeul dedicat instrumentelor vechi am întîlnit cu plăcere naiul, cimpoiul, țambalul nostru. E un semn că prietenia, cunoștința popoarelor noastre are rădăcini mai vechi.

SUZANA VOINESCU

De peste HOTARE

După naționalizarea Companiei Canalului de Suez

În legătură cu declarația guvernului egiptean

CAIRO 14 (Agerpres). — Agenția „M.E.N." anunță că declarația guvernului egiptean din 12 august prin care se propune convocarea unei conferințe internaționale pentru încheierea unui acord care să garanteze libertatea de navigație pe Canalul de Suez, a fost trimisă tuturor statelor care au semnat convenția din 1888, precum și statelor ale căror vase folosesc Canalul de Suez.

Se anunță că propunerea Egiptului a fost trimisă de asemenea secretariatului O.N.U.

Consiliu de miniștri extraordinar la Paris

PARIS 14 (Agerpres). — Marți după-amiază a avut loc la Palatul Elysée un consiliu de miniștri extraordinar.

Ministrul de externe Christian Pineau, care va conduce delegația Franței la conferința de la Londra, a prezentat spre aprobare consiliului un plan de „gestiune internațională" a Canalului de Suez. Acest plan, care a fost aprobat de consiliu, va fi prezentat de Pineau la conferință.

Laburiștii englezi cer convocarea Parlamentului

LONDRA 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, în cadrul ședinței din 13 august a Comitetului fracțiunii parlamentare a partidului laburist a fost adoptată hotărîrea de a se cere guvernului convocarea parlamentului, care se află în vacanță, pentru discutarea problemei Suezului imediat după conferința de la Londra.

Convorbiri la Cairo

CAIRO 14 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Cairo, la 14 august președintele Egiptului, colonelul Nasser, l-a primit pe Hamidul Haq Ciudri, ministrul de Externe al Pakistanului.

După întrevedere, Ciudri a făcut o declarație corespondenților radiodifuziunii egiptene. Ministrul pakistanez a declarat că Pakistanul consideră naționalizarea Companiei Canalului de Suez ca un act de suveranitate a Egiptului și că orice soluție a acestei probleme trebuie să țină seama de acest fapt.

TRIPOLI 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 august, s-a reîntors din Cairo primul ministru al Libiei, Ben Halim. Ziarul „Tarablus El Garb" relatează că la Cairo, premierul Ben Halim a discutat cu președintele Nasser problemele legate de naționalizarea Companiei Canalului de Suez. Ziarul subliniază că Nasser a mulțumit lui Ben Halim pentru poziția Libiei în problema Suezului.

Alături de poporul egiptean

● După cum anunță agențiile de presă, fostul prim-ministru al Siriei Maruf Davalibi, secretarul general al comitetului sirian pentru sprijinirea Egiptului, a declarat corespondentului de presă că la 16 august — data deschiderii conferinței de la Londra — „în toate țările arabe de la Tanger pînă la Bahrein (Golful Persic) vor avea loc greve pentru a dovedi omenirii că blocul țărilor arabe, care a sfărîmat lanțurile imperialismului, nu se va lăsa intimidat". Acest plan este sprijinit și de opinia publică din Irak.

● Potrivit agenției France Presse, în ziua de 14 august la Damasc și în alte capitale arabe au avut loc mari mitinguri de masă în sprijinul politicii președintelui Nasser. În capitala Siriei a avut loc un mare miting la stadionul municipal cu care prilej, potrivit declarației lui Maruf Davalibi „vor fi anunțate hotărîri importante în sprijinul Egiptului".

● După cum relatează corespondentul de la Casablanca al agenției France Presse, Biroul „Uniunii Marocane a Muncii" (cea mai mare organizație sindicală din Maroc — N.R.), a chemat pe oamenii muncii marocani să facă la 15 august o grevă generală de o oră „în semn de solidaritate cu clasa muncitoare și poporul Egiptului, care luptă împotriva amenințărilor imperialismului".

● La 13 august la Karaci, capitala Pakistanului, au avut loc mari manifestații studențești de solidaritate cu poporul egiptean. Mii de studenți și studente au demonstrat în fața ambasadei egiptene și pe arterele principale ale orașului. Manifestanții purtau pancarte pe care era scris: „Guvernul Pakistanului trebuie să declare că sprijină Egiptul și pe Nasser" și „Noi pakistanezii sîntem alături de Egipt". Poliția a împiedicat coloanele de studenți să se îndrepte spre oficiul înaltului comisar britanic.

● După cum transmite postul de radio Cairo, la 13 august Asociația studențească a Universității din Chartum a organizat o demonstrație de sprijinire a naționalizării Companiei Canalului de Suez de către Egipt. Demonstranții s-au îndreptat spre sediul ambasadei egiptene. Halif, ambasadorul egiptean din Chartum, care a ieșit în întîmpinarea demonstranților, a fost salutat cu căldură de către studenți.

● Ministrul Afacerilor Externe al Iranului, Ardalan, s-a oprit la 13 august la Beirut în drum spre Londra unde va participa la conferința în problema Canalului de Suez. El a declarat reprezentanților presei că Iranul se pronunță în sprijinul Egiptului în problema naționalizării Companiei Canalului de Suez.

● Potrivit postului de radio Cairo, la 13 august reprezentanții tuturor triburilor și organizațiilor politice sudaneze s-au întrunit în capitala Egiptului exprimîndu-și solidaritatea cu poporul egiptean în chestiunea naționalizării de către această țară a Canalului de Suez.

● Președintele Libanului, Camil Șamun, și primul ministru libanez, Abdallah Iafi, au adresat președintelui Turciei Bayar, și primului ministru turc, Menderes, chemarea ca la conferința de la Londra să ia atitudine în sprijinul Egiptului.

N. S. Hrușciov și A. I. Kiricenko au vizitat mina din Stalino

STALINO (Agerpres). — La 13 august au sosit la Stalino N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina.

Tovarășii N. S. Hrușciov și A. I. Kiricenko au vizitat șantierul de construcții al minei „Ramura adîncă" din orașul Stalino, unde au văzut cum se folosesc piesele prefabricate din beton armat la exploatările miniere. Ei au coborît în mină, au discutat cu minerii și conducătorii șantierului, s-au interesat de metodele industriale de construcție a minelor.

Ei au vizitat de asemenea o expoziție de tehnică minieră.

Intrevedere Șepilov-Sighemițu

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 august D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe M. Sighemițu, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei.

Au fost discutate probleme legate de ordinea viitoare a tratativelor cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze. Miniștrii au căzut de acord ca după plecarea lui D. T. Șepilov la Londra, la conferința privind problema Canalului de Suez, precum și după plecarea temporară a lui M. Sighemițu, să nu fie convocate ședințe plenare ale delegațiilor cu privire la tratativele sovieto-japoneze.

Delegația sovietică a sosit la Londra

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 august, ora 16,25 (ora locală) a sosit la Londra delegația sovietică la conferința în problema Canalului de Suez. După cum se știe delegația este condusă de D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La aerodrom D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a făcut ziariștilor următoarea declarație:

Domnilor!

Delegația Uniunii Sovietice a sosit la Londra pentru a face un schimb de păreri la consfătuirea unor state în problema libertății navigației pe canalul de Suez.

În epoca contemporană problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate numai pe calea tratativelor între statele interesate, pe baza principiilor unei înalte justiții și a spiritului vremii, care cer respectarea strictă a drepturilor și intereselor legitime ale popoarelor, egalitatea deplină în drepturi a statelor, mari și mici, crearea unei atmosfere de încredere între toate țările, întărirea păcii și securității generale.

La această consfătuire delegația sovietică va face tot posibilul pentru a contribui la găsirea căilor care să poată duce la reglementarea problemelor litigioase prin realizarea unui acord între toate statele interesate, cu participarea neapărată a statului egiptean, luînd în considerare în mod just atît interesele naționale ale Egiptului independent și suveran, cît și interesele juste ale celorlalte țări care folosesc Canalul de Suez.

Exprim cetățenilor Londrei și prin ei întregului popor englez, cele mai bune urări de fericire și prosperitate.

Nici un militar american nu e reținut în U. R. S. S.

— Nota Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice —

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Ambasada S.U.A. la Moscova a remis recent Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. o notă în care s-a referit la știri primite de către guvernul S.U.A. din partea unor persoane care și-au ispășit în U.R.S.S. pedeapsa pentru crime comise împotriva Uniunii Sovietice, știri potrivit cărora în Uniunea Sovietică ar fi reținuți militari americani. În notă s-a cerut să se facă cercetări în această problemă și să se informeze ambasada S.U.A. asupra constatărilor făcute.

La 13 august, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei S.U.A. la Moscova o notă de răspuns, în care se arată că cercetarea amănunțită efectuată de organele sovietice competente în legătură cu cererea guvernului S.U.A. expusă în nota de mai sus a ambasadei a confirmat că pe teritoriul U.R.S.S. nu există nici un fel de cetățeni americani din efectivul personalului forțelor militare ale S.U.A.

În 24 de ore

MOSCOVA. Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. precum și Comitetul Central al P.C. din Belorusia, Consiliul de Miniștri al R.S.S. Beloruse și Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.S. Beloruse anunță cu adîncă durere că la 13 august a.c. a încetat din viață, în vîrstă de 74 de ani tovarășul Iakub Kollas (Constantin Mihailovici Mițkevici), poet al poporului din Belorusia, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru în Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.S Beloruse, membru al C.C. al P.C. din Belorusia, vicepreședinte al Academiei de Științe a R.S.S. Beloruse.

PHENIAN. — Potrivit știrilor sosite din Coreea de sud, la 13 august au avut loc la Seul alegerile în Adunarea municipală. În alegeri candidații partidului democrat din opoziție au obținut 40 din cele 47 de mandate. Partidul liberal de guvernămînt al lui Li Sin Man, a suferit în alegeri o înfrîngere totală, obținînd doar un singur mandat în adunarea municipală.

LONDRA. În dimineața zilei de 13 august, o delegație alcătuită din 10 deputați britanici din cele două Camere ale parlamentului, printre care deputați conservatori, laburiști și liberali, au părăsit Londra îndreptîndu-se către R.P. Chineză unde vor efectua o vizită de trei săptămîni, la invitația Institutului Popular Chinez pentru relațiile cu străinătatea.

PRAGA. Louis Saillant, secretar general al Federației Sindicale Mondiale, a adresat Federației Generale a Oamenilor Muncii din Belgia o telegramă în care, în numele celor 85 de milioane de membri ai F.S.M., exprimă profundă simpatie și sentimente de solidaritate în legătură cu catastrofa care a avut loc în minele de la Charleroi.

Interviul acordat de tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ unui redactor al ziarului iugoslav „Politika"

(Urmare din pag. 1-a)

făptuirii sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din martie 1956 are ca rezultat întărirea continuă a partidului nostru, care-și trage forța din fidelitatea neabătută față de ideile marxism-leninismului.

INTREBARE: Cum priviți posibilitățile existente în ceea ce privește întărirea colaborării internaționale în diferite domenii?

RASPUNS: In cursul ultimilor ani posibilitățile de colaborare internațională au crescut în mod însemnat, ca urmare a întăririi și dezvoltării țărilor socialiste, a creșterii uriașei mișcări de eliberare a popoarelor Asiei și Africii și creșterii influenței și organizării clasei muncitoare în țările capitaliste. Tot mai multe sînt țările, cercurile și personalitățile influente care se pronunță pentru refacerea și dezvoltarea legăturilor comerciale tradiționale între vest și est, pentru înfăptuirea securității colective în Europa și Asia și pentru dezarmare ca bază a unei păci trainice.

A devenit evident că politica de coexistență pașnică între toate țările, indiferent de regimul lor social, reprezintă o necesitate istorică.

Un mare rol în crearea acestei noi atmosfere internaționale de încredere reciprocă și colaborare are activitatea intensă și rodnică desfășurată în această direcție de Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, R.P.F. Iugoslavia, precum și țara noastră și toate celelalte țări socialiste. Dacă puterile occidentale s-ar hotărî să adopte o atitudine constructivă față de propunerile făcute de Uniunea Sovietică în problemele dezarmării, interzicerii armelor atomice și experimentării lor și să întreprindă măsuri practice pe calea deschisă de ea prin reducerea efectivelor militare și forțelor sale armate — aceasta ar izbăvi popoarele de multe griji și poveri și le-ar permite să-și concentreze forțele asupra obiectivelor progresului pașnic și bunăstării lor.

O contribuție prețioasă la cauza îmbunătățirii relațiilor internaționale dau Republica India și alte țări participante la conferința de la Bandung.

Politica externă a Republicii Populare Romîne, bazată pe principiile coexistenței pașnice, tinde în mod consecvent către rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, către lărgirea colaborării internaționale. Ea și-a găsit expresia recent într-o nouă reducere a forțelor noastre armate cu încă 20.000 de oameni și în inițiativele luate de guvernul romîn pentru îmbunătățirea relațiilor țării noastre cu S.U.A., Grecia și Turcia.

Interesele popoarelor cer să fie folosite toate posibilitățile pentru realizarea unei mai bune înțelegeri între state și popoare în interesul consolidării păcii. Și-au dovedit grăitor eficacitatea întîlnirile tot mai frecvente ale conducătorilor și oamenilor de stat, contactele directe și schimbul deschis de păreri, vizitele reciproce. Noi sperăm că aceste forme se vor dezvolta și generaliza și vor crea tot mai largi posibilități de colaborare.

Desigur, nu putem ignora că în ciuda falimentului evident al politicii „de pe poziții de forță" există în statele capitaliste cercuri care urmăresc înăsprirea relațiilor între state și se împotrivesc măsurilor îndreptate spre întărirea colaborării internaționale. Aceasta reclamă o vigilență activă din partea tuturor prietenilor păcii.

De curînd în relațiile dintre state s-au ivit semne de încordare în legătură cu naționalizarea de către guvernul egiptean a Companiei Canalului de Suez. Judecat cu obiectivitate și sînge rece, actul naționalizării este un act pe deplin legal, săvîrșit de un stat suveran care înțelege să lichideze rămășițele colonialismului și să beneficieze de avantajele materiale la care are dreptul ca urmare a particularităților geografice ale teritoriului său. Cît despre libertatea de navigație prin canal — în care alături de alte țări este interesată și țara noastră — ea va fi respectată, după cum s-a angajat în mod categoric guvernul egiptean.

Presiunile și amenințările nu pot decît să dăuneze intereselor destinderii încordării internaționale, spiritul vremii cere să se respecte drepturile suverane ale poporului egiptean.

INTREBARE: Care sînt, după părerea dv., perspectivele de dezvoltare în viitor a relațiilor de prietenie dintre R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia, în urma recentelor convorbiri de la București?

RASPUNS: Rezultatele rodnice ale recentelor convorbiri romîno-iugoslave care s-au desfășurat cu prilejul vizitei președintelui I. B. Tito în țara noastră marchează o nouă etapă în procesul de dezvoltare a relațiilor prietenești dintre R.P.R. și R.P.F.I.

Ele întrunesc toate elementele care să ducă la o dezvoltare a colaborării prietenești între țările noastre socialiste.

Declarația comună semnată la București reafirmă hotărîrea celor două guverne de a baza legăturile de colaborare dintre cele două țări pe principiile respectării suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi și a neamestecului în treburile interne.

Cu același prilej s-a pornit la restabilirea și dezvoltarea contactului și colaborării tovărășești între Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Romîn în interesul cauzei păcii și socialismului și al întăririi continue a prieteniei frățești dintre popoarele noastre.

Hotărîrile luate cu privire la intensificarea schimburilor economice, tehnico-științifice, culturale, cu privire la construirea hidrocentralei din regiunea Porților de Fier, apropiata vizită a reprezentanților guvernului romîn la Belgrad; — iată un program bogat și concret de activitate care va avea o înrîurire favorabilă nu numai asupra relațiilor romîno-iugoslave, dar va întări pacea și colaborarea internațională în această parte a Europei și în lume.

Reuniune consacrată aniversării eliberării R. P. D. Coreene

La Casa Ziariștilor din București a avut loc marți seara o reuniune consacrată celei de a 11-a aniversări a eliberării Coreei.

Cu acest prilej, Pak Ben Do, consilier al Ambasadei R.P.D. Coreene la București, a vorbit despre succesele înscrise de poporul coreean în lupta pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale și unificarea pe cale pașnică a țării sale.

Au fost de față ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Au asistat membri ai Ambasadei R.P.D. Coreene și ai altor misiuni diplomatice acreditate la București.

(Agerpres)

INFORMAȚIE

La 14 august, ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa a primit în audiență pe trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii la București, Alan Alves Dudley, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor sale de acreditare.

Tot în legătură cu depunerea scrisorilor de acreditare, ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa a primit în audiențe, pe noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace la București, dr. Ivan Rohal Ilkiv și pe Ferenc Keleti, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare la București.

★

Luni a sosit în Capitală Teofil Cîrstev Ivanov, colaborator științific la Institutul de arheologie și la Muzeul de arheologie ale Academiei de Științe a R.P. Bulgaria.

(Agerpres)

În curînd pe ecrane

In a doua jumătate a lunii august, pe ecranele Capitalei vor rula noi filme în premieră.

La cinematograful „Republica", unde zilele acestea se va termina amenajarea ecranului lat — cinemascopul — va fi prezentat în premieră mondială filmul italian în culori „Tosca", după drama cu același nume de V. Sardou; muzica de Giacomo Puccini.

De asemenea pe ecranele cinematografelor bucureștene va rula în premieră filmul în culori „Othello" realizat de regizorul sovietic S. Iutkevici după tragedia marelui dramaturg englez W. Shakespeare.

Una dintre cele mai valoroase creații ale studiourilor cinematografice sovietice care va fi prezentată publicului bucureștean este filmul „Mama" după romanul lui Maxim Gorki, transpus pe ecran de regizorul sovietic Mark Donskoi.

Vor mai rula în aceeași perioadă filmele sovietice „Voci de primăvară", „Maeștrii baletului gruzin", „Fum în pădure" și filmul cehoslovac „Brigada de tanchiști".

La începutul lunii septembrie va fi prezentat filmul indian „Micul lustragiu" în regia lui Raj Kapoor și filmul „Unde nu zboară vulturii" o producție a studiourilor cinematografice engleze

CĂLĂTORII — Prin INDIA (I)

BOMBAY

Astăzi poporul Indiei sărbătorește a 9-a aniversare a independenței sale. Actul de la 15 august 1947 a fost rezultatul direct al luptei pentru eliberarea națională dusă de poporul indian împotriva colonialiștilor englezi. Această luptă a cunoscut o amploare uriașă mai ales după cel de al doilea război mondial. Grevele din 1945, luptele marinarilor din Bombay în 1946, ca și multe alte acțiuni au silit pe colonialiștii britanici să acorde Indiei independența.

15 august 1947 a fost primul pas spre adevărata libertate națională. Doi ani și jumătate mai tîrziu, India a fost proclamată republică, devenind un stat suveran, liber.

Cu prilejul Zilei Independenței Indiei, publicăm cîteva impresii ale tov. Vasile Cucu, care a vizitat nu de mult această țară ca membru al delegației romîne la seminarul internațional de geografie ce s-a ținut în orășelul universitar Aligarh.

După cîteva virajuri deasupra unui fluviu de raze albe răspîndite din sute de lămpi de neon, avionul „Super Constelation" aterizá lin în fața unei clădiri nu prea înalte pe care era înscris cuvîntul „Bombay". Era seara, pe la orele 22 (ora locală). Clipele treceau greu. Nerăbdarea nu mai avea margini. Privirile ne erau ațintite cînd afară, pe fereastră, cînd spre ușă sau spre pasagerii care se pregăteau de ieșire. Ușa se deschise, dar aproape în același moment se și închise, ca să nu se strecoare nici un pic din dezinfectantul răspîndit de o echipă de medici, ce intraseră în cabină chiar în momentul opririi avionului. După vreo zece minute ușa se deschide larg, lăsînd drum liber pasagerilor.

Peste puțin timp, mașina ne ducea pe o frumoasă stradă asfaltată, puternic luminată de razele lămpilor fluorescente, care străbăteau prin frunzele palmierilor sau arborilor mangoe, înșiruiți de o parte și cealaltă a șoselei.

Nici nu am simțit cînd au trecut cei 20 km. care despart aeroportul de oraș. Am intrat în oraș printr-o periferie, unde nu vedeai altceva decît căsuțe mici, înșiruite de-a lungul străzilor, iar în balcoanele lor — o mulțime de copii, femei, bărbați. Ici, colo, șirul caselor întrerupt de spații verzi sau de piețe mici în care se îngrămădeau droaie de dughene.

Acestea sînt urmele trecutului de asuprire colonială. Familii întregi ocupă o cămăruță sau un locșor lîngă temelia caselor ultra moderne, care formează centrul orașelor. Încă 2—3 km. pe litoralul mării și mașina se oprește în fața unei clădiri imense nu atît ca înălțime cît prin masivitatea și spațiul pe care îl ocupă. Este hotelul Tagi-Mahal, destinat călătorilor de peste mare și ocean.

Bombay este cel mai renumit oraș din India și în ceea ce privește numărul populației, întinderii, și după însemnătatea sa economică. El este un punct de trecere în comerțul cu Europa și celelalte continente, deci un mare centru comercial și maritim al Indiei.

Bombay este construit după tipul marilor orașe europene. Părțile lui cele mai frumoase sînt centrul și litoralul mării. Centrul orașului se caracterizează prin străzi largi, scuaruri, parcuri și curățenie. El este populat de marea burghezie — de comercianți, industriași și străini. La numai cîteva sute de metri spre est și sud-est se întind căsuțele mici, îngrămădite, insalubre, locuite de restul categoriilor sociale. Pe așa zisele străzi principale, unde sînt așezate gheretele comerciale, la orice oră mișună oameni, care, indiferent dacă doresc să cumpere sau nu, se îngrămădesc în jurul unui vînzător, sau în fața unui atelier.

Deși largi pentru a îngădui circulația din centru și din exterior, străzile sînt mereu blocate, aici de mișcarea spontană, de valul de oameni, căruțe, biciclete, animale, care străbat drumurile fără nici o socoteală. Cum ieși însă pe vreuna din străzile laterale, te înfunzi în praf sau noroi și cu greu faci deosebire de te afli în stradă sau în vreo curte oarecare.

Populația totală a orașului numără aproximativ 4.000.000 locuitori; două treimi dintre ei trăiesc la periferii.

Bombay s-a dezvoltat în primul rînd ca centru comercial și industrial. Sînt însă în oraș și multe instituții de știință și cultură.

Urmele de cultură veche au fost din păcate distruse în timpul perioadei de dominație colonială.

În afară de spațiile verzi din centru, două locuri atrag pe orice călător ce trece prin Bombay: litoralul mării și parcul „J. Nehru". Într-una din zile am fost pe litoral. E o priveliște încîntătoare. Pe toată întinderea mării, cît ține orașul, se desfășoară o autostradă, pe a cărei latură, opusă mării se ridică case construite în stil european. Printre ele se află marele hotel „Tagi Mahal". În imediata apropiere a portului se ridică un arc de triumf, ale cărui trepte coboară pînă adînc în mare. Aceasta este așa-numita poartă a Indiei, un „bun venit" adresat de India corăbiilor din toată lumea ce ancorează acolo, la țărm.

Printre celelalte clădiri se află marele „Aquarium" al orașului. Acest aquarium este într-adevăr minunat, mult iubit de vizitatori, căci aici îți trec prin fața ochilor toți reprezentanții faunei mării, adaptați la condiții normale de viață.

La orice oră din zi pe litoralul mării găsești zeci și sute de oameni. Unii fac plajă, alții

Una din frumoasele străzi ale Bombay-ului

se distrează cu diferite jocuri, sau oferă spre vînzare semințe și fructe trecătorilor. Majoritatea însă sînt admiratorii splendidelor unduiri ale valurilor mării.

Spre seară aspectul se schimbă; publicul devine mai numeros, preocupările de zi sînt înlocuite de diferite programe culturale, adesea improvizate pe loc: jocuri de tineret, discuții sau plimbări. Măsuțele vînzătorilor de fructe și condimente sînt numeroase.

Parcul „J. Nehru" se află situat pe o colină, deasupra nivelului mării, în partea de nord-vest a orașului. Te impresionează cît este de bine amenajat și de curat. Elementul național indian predomină. Fiecare alee, fiecare mănunchi de verdeață e prezentat cu un gust deosebit. Aceasta este de altfel trăsătura caracteristică a acestui parc. Felul în care este amenajat parcul demonstrează măiestria deosebită a specialiștilor indieni, care apar aici ca adevărați sculptori. Ei au reușit să creeze cu ajutorul tufelor și florilor adevărate grupuri sculpturale, redînd imaginea reprezentanților tipici ai faunei Indiei centrale, obiceiurile sau preocupările localnicilor. Fiecare grupă de verdeață reprezintă ceva: fie oameni în diferite procese de muncă agricolă, animale domestice sau sălbatice specifice regiunii respective.

Parcul acesta se numește și „parc suspendat" deoarece este construit deasupra bazinului de apă care alimentează orașul. Felul în care este distribuită apa din bazin spre diferitele părți ale orașului, poate fi ușor urmărit pe un rond îngrădit, în care se poate vedea în miniatură tot ce există în subteran.

Aci se află o lespede mare de piatră pe care am citit că bazinul a fost construit în anul 1872 și refăcut în anul 1921. Într-una din extremități, pe o ridicătură, se află un turn de dimensiuni considerabile. La prima vedere îți face impresia unui turn de răcire a apei. Dar nu-i așa. El este „turnul liniștei" și are cu totul altă destinație, de cît cea aparentă.

Cînd am ajuns în dreptul lui, era puțin înainte de ora 17. Deasupra turnului începuseră să apară pîlcuri, pîlcuri de păsări, un fel de vulturi. La început nu le-am dat atenție, curînd mi-am dat seama că devin din ce în ce mai numeroase. Am întrebat atunci pe însoțitorul nostru de ce sînt așa de multe păsări în apropierea parcului?

— Acolo, în „turnul liniștei", sînt mormintele dezvelite — îmi răspunse el — folosite de o parte din populația Bombayului. Aceștia sînt urmașii vechilor iranieni, continuatorii învățăturii lui Zaraast, care cred în puterea soarelui, pămîntului, apei și focului, necutezînd deci să pîngărească vreunul din aceste zeități cu trupul unui muritor. Era o problemă grea, însă au găsit totuși rezolvarea în construirea unui asemenea turn care se termină cu o terasă în formă de amfiteatru, unde se depun trupurile ce apoi sînt devorate de „păsările cerului".

Ora 17 este ora ceremoniilor religioase, cînd se depun în turn trupurile celor decedați.

Ceea ce rămîne se distruge cu timpul din cauza căldurii și umezelii. Aceste păsări mai au și rolul de așa ziși „sanitari" ai orașelor. Orice animal sau vietate moartă nu este lăsată să putrezească, ci este lichidată în cîteva minute de sanitarii înaripați. De aici și obiceiul care a devenit deja o tradiție ca păsările să nu fie omorîte, vînate sau prinse.

Seara ne-am reîntors în oraș, amestecîndu-ne cu mulțimea ce umplea străzile. Era o mare zăpușeală, totuși circulația se întreținea destul de vioaie. M-am oprit într-un colț al pieții „View of Boribunder", împrejurul căreia se înalță clădiri grandioase. În față — un templu, alături — magazine, aproape fiecare cu cîte o firmă și diferite reclame în engleză.

Privit de pe înălțime orașul Bombay apare ca un adevărat oraș industrial. Aceasta de altfel este și realitatea. Bombay are cea mai veche tradiție industrială din India. El face parte din orașele în care s-a dezvoltat prima industrie textilă națională. Împreună cu întregul ținut, Bombay este principala și cea mai mare regiune a industriei bumbacului din India. În această provincie se găsesc concentrate peste 50 la sută din numărul total al fabricilor de prelucrare a bumbacului, aproape 60 la sută din numărul fuselor și 70 la sută din cel al războaielor.

Trebuie remarcat faptul că primele industrii care au pășit pe calea dezvoltării capitaliste (a micii industrii mecanizate) au fost industria bumbacului, a iutei și a ceaiului. Industria bumbacului a fost creată de capitalul indian, industria iutei și a ceaiului au luat naștere și s-au dezvoltat ca un monopol al capitalului englez.

În afară de rolul său economic, orașul Bombay este și un mare centru administrativ-cultural. În Bombay se află centrul cinematografiei indiene, care produce anual 350 filme. Aci se mai află o renumită universitate, care datează din anul 1857.

...Ca o clipă au zburat cele cîteva zile petrecute în Bombay. Din păcate, n-am putut rămîne mai mult în acest oraș frumos și interesant prin varietatea sa de aspecte. De-abia sîntem la începutul unei lungi călătorii. Ne îndreptăm spre vestitul centru universitar Aligarh.

VASILE CUCU

Noutăți DESPRE TINERETUL LUMII

ȘEDINȚA COMITETULUI INTERNAȚIONAL DE PREGATIRE A FESTIVALULUI DE LA MOSCOVA

La 14 august în clădirea Universității din Moscova de pe colinele Lenin, s-a deschis ședința de constituire a Comitetului internațional de pregătire a celui de al 6-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie. La lucrările comitetului participă peste 100 de reprezentanți din 52 de țări. Printre cei sosiți se află conducători ai organizațiilor de tineret și studențești, reprezentanți de seamă ai vieții politice și obștești, fruntași ai vieții culturale, artistice și sportive.

La cererea mai multor delegații prima ședință este prezidată de Govind Sahai, membru al parlamentului, conducătorul organizației de tineret „Bharat Iovak Samaj" din India.

Oaspeții au fost salutați de Nikolai Bobrovnikov, președintele Comitetului executiv al Sovietului din Moscova. El a exprimat bucuria locuitorilor Moscovei în legătură cu faptul că tineretul lumii a ales Moscova ca loc unde va avea loc viitorul festival. El a spus că participanții la festival vor găsi în capitala sovietică cea mai cordială primire. Nikolai Bobrovnikov a urat succese în activitatea Comitetului de pregătire.

Apoi a luat cuvîntul Serghei Romanovski, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din Uniunea Sovietică, care a salutat pe oaspeții de peste hotare.

— Pe noi toți, a spus Romanovski, ne unește dorința ca tineretul să aibă o viață fericită, ca să domnească pacea și prietenia între popoare. Fiecare tînăr sovietic vede în festivalurile mondiale o minunată sărbătoare a prieteniei tineretului din toate țările. Tineretul sovietic așteaptă cu nerăbdare festivalul.

În prima ședință a fost aprobată ordinea de zi. S-a hotărît să se examineze problemele: 1. cu privire la pregătirea și programul celui de al șaselea festival mondial al tineretului și studenților; 2. cu privire la crearea organelor de pregătire a festivalului.

La primul punct de pe ordinea de zi raportul a fost prezentat de Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

STUDENȚII FRANCEZI — ALĂTURI DE COLEGII LOR ALGERIENI

Într-o conferință de presă ale cărei concluzii au fost publicate de ziarul „Le Monde", Comitetul de conducere al Uniunii naționale a studenților francezi subliniază că studenții francezi doresc să mențină legături de prietenie și colaborare cu studenții algerieni care își fac studiile în Franța.

În declarație comitetul de conducere al Uniunii naționale a studenților francezi arată că imensa majoritate a studenților francezi condamnă cu asprime acțiunile provocatoare ale elementelor colonialiste care încearcă să întrețină o atmosferă încordată între tinerii francezi și cei algerieni care se află în Franța pentru studii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.60.01. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52